

Europeiska unionens officiella tidning

L 430

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

2 december 2021

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/2118 av den 24 november 2021 om ändring av direktiv 2009/103/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2119 av den 1 december 2021 med närmare bestämmelser om den dokumentation och de förklaringar som krävs av aktörer och aktörsgupper och om tekniska medel för utfärdande av certifikat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1378 vad gäller utfärdande av certifikat till aktörer, aktörsgupper och exportörer i tredjeländer 24

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2021/2120 av den 25 november 2021 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i AKS-EU-ambassadörskommittén om ändring av beslut nr 3/2019 av AVS-EU-ambassadörskommittén om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS-EU-partnerskapsavtalet 28
- ★ Kommissionens beslut (EU) 2021/2121 av den 6 juli 2020 om registerhantering och arkiv 30

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 (EUT L 209, 14.6.2021)..... 42

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/2118

av den 24 november 2021

om ändring av direktiv 2009/103/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ansvarsförsäkring för motorfordon (*motorfordonsförsäkring*) har stor betydelse för EU-medborgarna, oavsett om de är försäkringstagare eller kan bli skadelidande till följd av en olycka. Även för försäkringsföretag är sådan försäkring av stort intresse, eftersom den utgör ett betydande segment av skadeförsäkringsmarknaden i unionen. Motorfordonsförsäkringen har också en betydande inverkan på den fria rörligheten för personer, varor och fordon och därmed på den inre marknaden. Att förstärka och befästa den inre marknaden för motorfordonsförsäkring bör därför vara ett viktigt mål för unionens åtgärder på området för finansiella tjänster.
- (2) 2017 genomförde kommissionen en utvärdering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG ⁽³⁾, bland annat i fråga om dess effektivitet, ändamålsenlighet och samstämmighet med unionens politik inom andra områden. Slutsatsen av utvärderingen var att direktiv 2009/103/EG på det hela taget fungerar väl, och i de flesta avseenden inte behöver ändras. Dock identifierades fyra områden avseende vilka riktade ändringar skulle vara lämpliga, nämligen ersättning till skadelidande till följd av olyckor när det berörda försäkringsföretaget är insolvent, obligatoriska minimibelopp av försäkringsskydd, försäkringskontroller av fordon från medlemsstaternas sida samt användningen av intyg om försäkringstagares skadehistorik av ett nytt försäkringsföretag. Utöver dessa fyra områden har också följande områden identifierats som lämpliga för riktade åtgärder: avsända fordon, olyckor med släp som dras av ett fordon, oberoende prisjämförelseverktyg för motorfordonsförsäkring samt informationscentrum och information

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 85.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 oktober 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 november 2021.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EUT L 263, 7.10.2009, s. 11).

till skadelidande. Tydligheten i direktiv 2009/103/EG bör vidare ökas genom att termen *victim* (i den svenska versionen *skadelidande*), som i det direktivet används synonymt med *injured party* (i den svenska versionen *skadelidande*), ersätts med termen *injured party* eller *party injured* (i den svenska versionen *skadelidande*) beroende på vad som passar, genom lämpliga ändringar. Dessa ändringar syftar enbart till att harmonisera terminologin i det direktivet och utgör ingen ändring i sak.

- (3) Sedan direktiv 2009/103/EG trädde i kraft har många nya typer av motordrivna fordon kommit ut på marknaden. Vissa drivs av en helt elektrisk motor, medan vissa drivs av hjälputrustning. Sådana fordon bör beaktas när begreppet *fordon* definieras. Definitionen bör utgå från de allmänna egenskaperna hos sådana fordon, i synnerhet deras högsta konstruktionshastighet och nettovikt, och bör klargöra att endast fordon som enbart drivs av mekaniskt förmedlad kraft omfattas. Definitionen bör gälla oberoende av hur många hjul fordonet har. Rullstolar avsedda för användning av personer med fysiska funktionsnedsättningar bör inte omfattas av definitionen.
- (4) Lätta elektriska fordon som inte omfattas av definitionen av *fordon* bör undantas från tillämpningsområdet för direktiv 2009/103/EG. Ingenting i det direktivet bör dock hindra medlemsstaterna från att i nationell rätt kräva motorfordonsförsäkring, på villkor som fastställs av dem, för alla motorredskap som används på land och som inte omfattas av det direktivets definition av *fordon*, och för vilka det direktivet följaktligen inte kräver sådan försäkring. Inte heller bör det direktivet hindra medlemsstaterna från att i nationell lagstiftning föreskriva att skadelidande till följd av olyckor som orsakats av andra motorredskap ska ha rätt att vända sig till den medlemsstatens ersättningsorgan i enlighet med vad som fastställs i kapitel 4. Medlemsstaterna bör också kunna besluta att när personer bosatta på deras territorium är skadelidande till följd av en olycka som orsakats av sådana andra motorredskap i en annan medlemsstat, där motorfordonsförsäkring inte är obligatorisk för den typen av motorredskap, ska dessa personer ha rätt att vända sig till det ersättningsorgan som fastställs i kapitel 4 i den medlemsstat där de är bosatta. Medlemsstaternas ersättningsorgan bör ha möjlighet att ingå en ömsesidig överenskommelse om hur de kommer att samarbeta i en sådan situation.
- (5) Europeiska unionens domstol klargjorde i ett antal nyligen fattade beslut, nämligen i sina domar i målen *Vnuk* ⁽⁴⁾, *Rodrigues de Andrade* ⁽⁵⁾ och *Torreiro* ⁽⁶⁾, betydelsen av begreppet *användning av fordon*. Domstolen klargjorde särskilt att motorfordon normalt är avsedda att vara transportmedel, oavsett fordonets egenskaper, och att användningen av sådana fordon omfattar all användning av fordon som överensstämmer med deras normala funktion som transportmedel, oavsett vilken terräng motorfordonet används i eller om det är stillastående eller i rörelse. Direktiv 2009/103/EG är inte tillämpligt om ett sådant fordonets normala funktion, vid olyckstillfället, är "användning på annat sätt än som transportmedel". Detta kan vara fallet om fordonet inte används i enlighet med vad som avses i artikel 3 första stycket i det direktivet, då dess normala funktion, till exempel, är "användning som kraftkälla i industrin eller jordbruket". Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att återspegla denna rättspraxis i direktiv 2009/103/EG genom att införa en definition av *användning av ett fordon*.
- (6) Vissa motorfordon är mindre till storleken och är därför mindre benägna än andra fordon att vålla betydande skador på personer eller egendom. Det skulle vara oproportionellt och inte framtidssäkert att inkludera dem i tillämpningsområdet för direktiv 2009/103/EG. Att inkludera dem skulle också undergräva spridningen av nya fordon, exempelvis elcyklar, som inte enbart drivs av mekaniskt förmedlad kraft, och motverka innovation. Vidare saknas tillräckliga bevis för att sådana mindre fordon skulle kunna orsaka olyckor med skadelidande i samma omfattning som andra fordon, såsom personbilar eller lastbilar. I linje med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna bör kraven på unionsnivå därför endast omfatta de fordon som definieras som sådana i direktiv 2009/103/EG.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 4 december 2014, *Vnuk*, C-162/13, ECLI:EU:C:2014:2146.

⁽⁵⁾ Domstolens dom av den 28 november 2017, *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, ECLI:EU:C:2017:908.

⁽⁶⁾ Domstolens dom av den 20 december 2017, *Torreiro*, C-334/16, ECLI:EU:C:2017:1007.

- (7) Principiellt bör motorfordonsförsäkring omfatta olyckor inom alla områden i medlemsstaterna. Vissa medlemsstater har dock bestämmelser för fordon som enbart används inom bestämda områden med begränsat tillträde. Det bör vara möjligt för de medlemsstaterna att göra begränsade undantag från artikel 3 i direktiv 2009/103/EG vad gäller avgränsade områden dit obehöriga inte har tillträde, till exempel platsspecifika områden och områden med utrustning i hamnar och på flygplatser. En medlemsstat som beslutar om sådana undantag bör också vidta lämpliga åtgärder för att se till att ersättning betalas för förlust eller skada som orsakas av ett sådant fordon.
- (8) Det bör också vara möjligt för en medlemsstat att inte kräva obligatorisk motorfordonsförsäkring för fordon som inte får framföras i trafik på väg i enlighet med dess nationella rätt. Medlemsstaten bör dock vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ersättning betalas för förlust eller skada som orsakas av sådana fordon, utom då medlemsstaten även beslutar om undantag från artikel 10 i direktiv 2009/103/EG beträffande ersättning för skada som orsakas av sådana fordon inom områden dit allmänheten inte har tillträde på grund av en rättslig eller fysisk begränsning av tillträdet till sådana områden, såsom de definieras i dess nationella lagstiftning. Sådana undantag från artikel 10 bör vara tillämpliga på fordon för vilka en medlemsstat har beslutat om undantag från försäkringsplikten eftersom dessa fordon inte får framföras i trafik på väg i enlighet med dess nationella rätt, även om försäkringsplikten för de fordonen även skulle kunna omfattas av ett annat undantag, som föreskrivs i artikel 5 i direktiv 2009/103/EG.
- (9) I vissa medlemsstater finns bestämmelser om användning av fordon för att avsiktligt vålla skada på människor eller egendom. I förekommande fall bör medlemsstaterna i samband med de allvarligaste brotten ha möjlighet att bibehålla sin rättsliga praxis att undanta sådan skada från obligatorisk motorfordonsförsäkring eller att återkräva det försäkringsersättningsbelopp som betalas till de skadelidande från de personer som är ansvariga för den skadan. För att inte sänka det skydd som direktiv 2009/103/EG medför bör dock sådan rättslig praxis endast tillåtas om en medlemsstat säkerställer att de skadelidande i sådana fall ges ersättning för sådan skada på ett sätt som i så hög grad som möjligt motsvarar det sätt på vilket de skulle få ersättning enligt direktiv 2009/103/EG. Om medlemsstaten inte har föreskrivit någon sådan alternativ ersättningsmekanism eller garanti, som säkerställer ersättning till skadelidande för sådan skada på ett sätt som i så hög grad som möjligt motsvarar det sätt på vilket de skulle få ersättning enligt direktiv 2009/103/EG, bör sådan skada omfattas i enlighet med det direktivet.
- (10) Medlemsstaterna bör inte tillämpa direktiv 2009/103/EG på användning av fordon vid evenemang och aktiviteter för motorsport, inbegripet lopp och tävlingar samt träning, tester och uppvisningar, inbegripet sådana som gäller hastighet, tillförlitlighet eller skicklighet, som är tillåtna enligt deras nationella rätt. Sådana undantagna aktiviteter bör äga rum på avgränsade och markerade områden på ett sådant sätt att det säkerställs att vanlig trafik, allmänheten och alla övriga parter som inte har någon koppling till aktiviteten inte har faktisk eller potentiell möjlighet att befinna sig på den vägsträcka som används. Sådan verksamhet inbegriper vanligtvis aktiviteter på särskilda banor eller vägsträckor för motorsport och intilliggande områden, som säkerhetsområden, depåer, verkstäder och garage, där risken för olyckor är mycket högre än på normala vägar och dit obehöriga personer inte bör ha tillträde.
- (11) Sådana undantag för evenemang och aktiviteter för motorsport bör endast vara tillämpliga om medlemsstaten säkerställer att evenemangets eller aktivitetens organisatör, eller någon annan part, har tecknat en alternativ försäkring eller garanti som omfattar skador för tredje man, inbegripet åskådare och andra som befinner sig på platsen, men inte nödvändigtvis skador på deltagande förare och deras fordon. Om organisatörerna eller andra parter inte, som villkor för undantaget, har tecknat en alternativ försäkring eller garanti bör skadan, med eventuellt undantag för skador på deltagande förare och deras fordon, omfattas i enlighet med direktiv 2009/103/EG.
- (12) För att inte sänka det skydd som direktiv 2009/103/EG medför bör medlemsstaterna, i samband med evenemang och aktiviteter för motorsport som är tillåtna enligt deras nationella rätt och som kan omfattas av det undantaget, säkerställa att de skadelidande ersätts för sådan skada på ett sätt som i så hög grad som möjligt motsvarar det sätt på vilket de skulle få ersättning enligt direktiv 2009/103/EG.

- (13) Under tillverkning och frakt saknar fordon transportfunktioner och anses därmed inte användas på det sätt som avses i artikel 3 första stycket i direktiv 2009/103/EG. Om en medlemsstat väljer att inte tillämpa kravet på motorfordonsförsäkring för sådana fordon enligt artikel 28.1 i direktiv 2009/103/EG bör det dock finnas en ansvarsförsäkring för företag som täcker de skador som de fordonen kan orsaka.
- (14) I många medlemsstaters nationella lagstiftning finns det i dagsläget en koppling mellan försäkringskrav och användning av ett fordon i den mening som avses i artikel 3 första stycket i direktiv 2009/103/EG. I sådana medlemsstater är användning av ett fordon endast tillåten om fordonet är registrerat. Lagstiftningen i dessa medlemsstater föreskriver att fordonet ska omfattas av motorfordonsförsäkring när fordonet är registrerat som aktivt och används i den mening som avses i artikel 3 första stycket i direktiv 2009/103/EG. Följaktligen kräver dessa medlemsstater inte försäkringsskydd för användning av fordon som är permanent eller tillfälligt avregistrerade, för att de till exempel står på museum, genomgår renovering eller inte har använts under en längre period av andra skäl, till exempel att de bara används under en viss årstid. Sådana medlemsstater behöver vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ersättning i linje med den ersättning som föreskrivs i direktiv 2009/103/EG betalas för eventuella förluster eller skador som orsakas på deras territorium och på andra medlemsstaters territorium av fordon enligt definitionen i det direktivet som används i den mening som avses i artikel 3 första stycket i det direktivet.
- (15) Vissa medlemsstater, där kravet på ansvarsförsäkring för användning av ett motorfordon inte är kopplat till fordonsregistrering, väljer för närvarande att inte kräva obligatorisk motorfordonsförsäkring för fordon som är formellt avställda i enlighet med deras nationella rätt. Sådan formell avställning kan till exempel göras genom att en anmälan skickas till behörig myndighet eller annan utsedd part som agerar som behörig myndighet eller genom att andra verifierbara konkreta åtgärder vidtas. Dessa medlemsstater behöver vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ersättning i linje med den ersättning som föreskrivs i direktiv 2009/103/EG betalas för eventuella förluster eller skador som sådana fordon orsakar på deras territorium och på andra medlemsstaters territorium.
- (16) I dagsläget ska medlemsstaterna avstå från att kontrollera innehav av försäkring för fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium och för fordon som är normalt hemmahörande inom tredjelands territorium vid inresa till det egna territoriet från en annan medlemsstats territorium. Ny teknik, såsom teknik för automatisk registreringsskyltsavläsning, gör det möjligt att kontrollera försäkring för fordon utan att de behöver stanna och därmed utan att den fria rörligheten för personer inskränks. Det är därför lämpligt att tillåta sådana kontroller av försäkring för fordon förutsatt att kontrollerna inte är diskriminerande, att de är nödvändiga och proportionella, att de utgör en del av ett allmänt system av kontroller på det nationella territoriet som även genomförs avseende fordon som är normalt hemmahörande i den medlemsstat som utför kontrollerna och att de inte kräver att fordonet stannar.
- (17) Medlemsstater som väljer att införa system som behandlar personuppgifter som i ett senare skede kan delas med andra medlemsstater, såsom uppgifter från automatisk registreringsskyltsavläsning, måste ha lagstiftning som möjliggör behandling av personuppgifter i syfte att bekämpa oförsäkrad körning, samtidigt som lämpliga skyddsåtgärder införs för att skydda den registrerades rättigheter och friheter och berättigade intressen. Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾ är tillämpliga på behandling av personuppgifter i syfte att bekämpa oförsäkrad körning. Medlemsstaternas lagstiftning bör i synnerhet ange det exakta syftet, hänvisa till relevant rättslig grund, efterleva relevanta säkerhetskrav och respektera principerna om nödvändighet, proportionalitet och *ändamålsbegränsning*, och bör fastställa en proportionell lagringstid för uppgifter. Dessutom bör principerna om *inbyggt dataskydd* och *dataskydd som standard* tillämpas i alla databehandlingsystem som utvecklas och används inom ramen för medlemsstaternas lagstiftning.
- (18) I linje med de principerna bör medlemsstaterna inte spara de personuppgifter som enbart behandlas i syfte att handlägga en försäkringskontroll längre än den period som behövs för att kontrollera om ett fordon har giltig försäkring. När det konstaterats att ett fordon är försäkrat bör alla uppgifter som rör denna kontroll raderas. Om kontrollsystemet inte lyckas fastställa om ett fordon är försäkrat bör uppgifterna sparas endast under en begränsad

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

tidsperiod, som inte överstiger det antal dagar som krävs för att fastställa om försäkring finns. I fråga om fordon avseende vilka det har konstaterats att giltig försäkring saknas är det rimligt att kräva att dessa uppgifter sparas till dess att eventuella administrativa eller rättsliga förfaranden har slutförts och fordonet omfattas av en giltig försäkring.

- (19) I direktiv 2009/103/EG fastställs för närvarande olika referensdatum för den periodiska omräkningen av minimibelopp för försäkringstäckning i olika medlemsstater, vilket leder till olika minimibelopp för försäkringstäckning i olika medlemsstater. För att säkerställa ett likvärdigt minimiskydd för skadelidande i hela unionen bör dessa minimibelopp harmoniseras och en enhetlig översynsklausul som tillämpar Eurostats harmoniserade konsumentprisindex som referensvärde, samt procedurregler som styr översynen och fastställer en enhetlig tidsram bör införas.
- (20) En förutsättning för att skyddet av skadelidande till följd av trafikolyckor ska vara verkningsfullt och effektivt är att dessa skadelidande har rätt att begära ersättning i den medlemsstat där de är bosatta och att få svar inom rimlig tid. Det förutsätter också att dessa skadelidande, om deras ersättningsanspråk är berättigade, alltid erhåller de belopp de har rätt till avseende personskador eller eventuella saksador, oberoende av om den ansvariga partens försäkringsföretag är solvent. Medlemsstaterna bör därför inrätta eller auktorisera ett organ som ger en initial ersättning till skadelidande som är bosatta inom deras territorium, vilket därefter har rätt att återkräva denna ersättning från det organ som inrättats eller auktoriserats i samma syfte i hemmedlemsstaten för det insolventa försäkringsföretag som utfärdade försäkringen för den ansvariga partens fordon. Om en medlemsstat har ett befintligt ersättningsarrangemang bör medlemsstaten kunna fortsätta att använda det.
- (21) Ett försäkringsföretag kan bli insolvent på olika sätt, till exempel efter att ha försatts i konkurs, inte ha fullgjort sina skyldigheter efter att ha av sagt sig sin auktorisation i hemmedlemsstaten eller efter att ha blivit föremål för återkallande eller ett beslut om näringsförbud. När beslut fattas om att inleda ett konkurs- eller likvidationsförfarande bör det beslutet offentliggöras. Det organ som inrättats eller auktoriserats för att ersätta skadelidande i händelse av ett försäkringsföretags insolvens i försäkringsföretagets hemmedlemsstat bör informera motsvarande organ i övriga medlemsstater om det beslutet.
- (22) Medlemsstaterna bör säkerställa att det organ som inrättats eller auktoriserats för att ersätta skadelidande i händelse av ett försäkringsföretags insolvens i den medlemsstat på vars territorium den skadelidande är bosatt är behörigt att på alla stadier i förfarandet begära information från, lämna ut information till och ta emot information från, samt samarbeta med, andra relevanta organ, myndigheter och intressenter i unionen. Sådan information bör vara tillräcklig för att mottagaren ska få åtminstone en generell uppfattning om situationen. Sådan information är viktig för att säkerställa att det organ som ersätter en skadelidande, innan ersättningen betalas, själv eller tillsammans med alla relevanta parter enligt nationell lagstiftning, kan fastställa om försäkringsföretaget redan har ersatt sökanden avseende dennes ersättningsanspråk. Det ersättningsanspråk som riktas till det organet kan också föras över till försäkringsföretaget för ytterligare granskning eller för beslut, om så krävs enligt nationell processrätt. Medlemsstaterna bör säkerställa att organet begär och erhåller närmare uppgifter om specifika ersättningsanspråk.
- (23) Ersättningssystemet bör inte påverka tillämplig rätt om ersättningsnivåer för skadelidande. Samma principer bör tillämpas på ersättningsanspråk oberoende av om försäkringsföretaget är solvent eller insolvent. Organet i hemmedlemsstaten för det försäkringsföretag som utfärdade den ansvariga partens försäkring bör göra betalningen till organet i den medlemsstat på vars territorium den skadelidande är bosatt inom rimlig tid efter det att organet i försäkringsföretagets hemmedlemsstat mottar en begäran om ersättning angående en betalning som organet i den skadelidandes bosättningsmedlemsstat har gjort till den skadelidande.

- (24) Beroende på de olika stadierna i handläggningen av ersättningsanspråk, på betalningar som gjorts till de skadelidande och på ersättningsförfarandet i olika organ kan det förekomma utestående fordringar mellan organ som inrättats eller auktoriserats för att ersätta skadelidande i samband med ett försäkringsföretags insolvens. Rätten att överta rättigheter bör övergå från det organ som först har betalat ut ersättning till organet i den andra medlemsstaten allt eftersom organens ersättningsförfarande framskrider. Organet bör därför, i den mån det har betalat ersättning för förlusten eller skadan och ännu inte har fått ersättning, överta den skadelidandes rättigheter gentemot den person som orsakat olyckan eller dennes försäkringsföretag. Organet bör dock inte överta den skadelidandes rättigheter gentemot försäkringsinnehavaren eller annan försäkrad person som orsakat olyckan, i den mån försäkringstagarens eller den försäkrade personens ansvar skulle täckas av det insolventa försäkringsföretaget i enlighet med tillämplig nationell rätt. Varje medlemsstat bör vara skyldig att erkänna detta övertagande av rättigheter i enlighet med vad som har fastställts i någon annan medlemsstat.
- (25) För att säkerställa effektivt och verkningfullt skydd för skadelidande i händelse av ett försäkringsföretags insolvens, är det nödvändigt att medlemsstaterna inför lämpliga arrangemang för att säkerställa att de medel som behövs för att ersätta skadelidande är tillgängliga när ersättning ska betalas. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör dessa arrangemang fastställas av hemmedlemsstaterna på nationell nivå. De bör dock stämma överens med unionsrätten och särskilt med principerna om *lex specialis* och *lex posterior*. Om en medlemsstat kräver ekonomiska bidrag från försäkringsföretag bör de bidragen, för att undvika en oskälig och oproportionell börda på försäkringsgivare, endast uppbäras från försäkringsföretag som är auktoriserade av den medlemsstaten. Detta bör inte påverka finansieringen av andra uppgifter som kan åläggas det organ som inrättats eller auktoriserats för att ersätta skadelidande i händelse av försäkringsföretags insolvens.
- (26) För att säkerställa verkningfullt genomförande av kraven i detta direktiv avseende ersättning till skadelidande i händelse av ett försäkringsföretags insolvens bör de organ som ålagts denna uppgift sträva efter att ingå en överenskommelse om sina uppgifter och skyldigheter samt om ersättningsförfarandena. Om ingen sådan överenskommelse har nåtts inom 24 månader från detta direktivs ikraftträdande bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa sådana organs förfarandemässiga uppgifter och skyldigheter vad gäller ersättning.
- (27) I händelse av ett försäkringsföretags insolvens bör skadelidande ha rätt att framställa krav på ersättning från ett organ i den medlemsstat där de är bosatta, inbegripet när de lider skada till följd av olyckor i en annan medlemsstat än den där de är bosatta. Medlemsstaterna bör kunna ge uppgiften att ersätta sådana skadelidande till ett nytt organ eller till ett organ som redan finns, inbegripet det ersättningsorgan som inrättats eller godkänts enligt artikel 24 i direktiv 2009/103/EG. I händelse av ett försäkringsföretags insolvens bör medlemsstaterna också kunna ge uppgiften att ersätta skadelidande till följd av olyckor i den medlemsstat där de är bosatta och skadelidande till följd av olyckor i en annan medlemsstat än den där de är bosatta till ett och samma organ. I fråga om skadelidande till följd av olyckor i andra medlemsstater än den där de är bosatta är det också viktigt att säkerställa informationsutbyte och samarbete med de ersättningsorgan som inrättats eller godkänts enligt artikel 24 i direktiv 2009/103/EG i samtliga medlemsstater och med skaderegleringsrepresentanter.
- (28) Medlemsstaterna kan inrätta eller auktorisera fler än ett ersättningsorgan enligt direktiv 2009/103/EG, vilket potentiellt kan göra det svårare för skadelidande att identifiera det organ till vilket de ska framställa sina ersättningsanspråk. Medlemsstater som inrättar eller auktoriserar fler än ett ersättningsorgan bör därför säkerställa att skadelidande har tillgång till nödvändig information om olika möjligheter att söka ersättning på ett sätt som gör det lätt att förstå vilket organ de ska vända sig till.
- (29) Vad gäller avsända fordon bör det vara möjligt för den person som ansvarar för ansvarsförsäkringen att välja att teckna en försäkring i den medlemsstat där fordonet är registrerat eller, för en period på 30 dagar från den dag då köparen accepterade leveransen, i införselmedlemsstaten, även om fordonet inte formellt har registrerats i införselmedlemsstaten. Informationscentrum i den medlemsstat där fordonet är registrerat och, om det inte är samma, införselmedlemsstaten, liksom varje annan relevant medlemsstat, till exempel en medlemsstat på vars territorium en olycka skett eller där en skadelidande är bosatt, bör samarbeta med varandra för att säkerställa att

den nödvändiga information om det avsända fordonet som de förfogar över i enlighet med artikel 23 i direktiv 2009/103/EG görs tillgänglig.

- (30) I samband med olyckor med släp för vilka det finns en ansvarsförsäkring som är separat från dragfordonets ansvarsförsäkring bör den skadelidande, där detta föreskrivs enligt nationell rätt, kunna rikta sitt ersättningsanspråk till släpets försäkringsgivare. På begäran bör den skadelidande från släpets försäkringsgivare kunna erhålla information om identiteten på dragfordonets försäkringsgivare eller, om släpets försäkringsgivare trots rimliga ansträngningar inte lyckas identifiera dragfordonets försäkringsgivare, information om den ersättningsmekanism som avses i artikel 10 i direktiv 2009/103/EG.
- (31) För att underlätta erkännandet av skadehistoriken när ett nytt försäkringsavtal ingås bör det vara möjligt att enkelt bekräfta skadehistoriken för försäkringstagare som avser att ingå nya försäkringsavtal med försäkringsföretag. För att förenkla kontroll och bekräftande av intyg om skadehistorik är det viktigt att innehåll och form för detta intyg är detsamma i alla medlemsstater. Vidare bör försäkringsföretag som beaktar intyg om skadehistorik när de fastställer premier för motorfordonsförsäkring inte diskriminera på grundval av nationalitet eller endast på grundval av den medlemsstat i vilken försäkringstagaren tidigare varit bosatt. Dessutom bör försäkringsföretag betrakta ett intyg om skadehistorik från en annan medlemsstat som likvärdigt med ett inhemskt intyg om skadehistorik och för en kund från en annan medlemsstat tillämpa alla rabatter som skulle vara tillgängliga för en i övrigt identisk inhemsk kund, inbegripet de rabatter som krävs enligt medlemsstatens nationella lagstiftning, såsom *bonus-malus*-rabatter. Medlemsstaterna bör ha frihet att anta nationell lagstiftning om *bonus-malus*-system eftersom sådana system är nationella till sin karaktär och saknar gränsöverskridande inslag, och i enlighet med subsidiaritetsprincipen bör därför beslut om dessa system även fortsättningsvis fattas av medlemsstaterna. För att göra det möjligt att verifiera om och hur försäkringsföretag behandlar intyg om skadehistorik bör försäkringsföretag offentliggöra en allmän översikt av sin policy i fråga om hur de använder skadehistorik vid beräkning av premier. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943⁽⁸⁾ behöver försäkringsföretag inte offentliggöra kommersiellt känsliga uppgifter, såsom detaljerade taxeregler.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2009/103/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende form och innehåll för intyg om skadehistorik. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁹⁾.
- (33) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att välja att certifiera verktyg som gör det möjligt för konsumenter att jämföra priser, taxor och täckning mellan tillhandahållare av motorfordonsförsäkring i enlighet med villkoren i direktiv 2009/103/EG. Verktyg som vederbörligen certifierats kan ges beteckningen "oberoende prisjämförelseverktyg för motorfordonsförsäkring". Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att inrätta offentliga prisjämförelseverktyg som drivs av en offentlig myndighet.
- (34) För att säkerställa att ersättningsanspråk handläggs på ett smidigt sätt, när det enligt nationell rätt krävs en olycksrapport och den skadelidande har rätt att erhålla en kopia av denna från behöriga myndigheter, är det viktigt att den skadelidande får tillgång till denna inom rimlig tid.
- (35) För att säkerställa att minimibeloppen för försäkringstäckning för motorfordonsförsäkring inte urholkas över tid bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på anpassning av dessa minimibelopp i syfte att återspegla utvecklingen i den ekonomiska verkligheten.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) När kommissionen antar delegerade akter enligt detta direktiv är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁰⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (37) Som ett led i utvärderingen av hur direktiv 2009/103/EG fungerar bör kommissionen övervaka tillämpningen av det direktivet, med beaktande av antalet skadelidande, utestående ersättningsbelopp till följd av förseningar orsakade av gränsöverskridande insolvensärenden, miniminivån för försäkringstäckning i medlemsstaterna, utestående ersättningsbelopp till följd av oförsäkrad körning över landsgränser samt antalet klagomål avseende intyg om skadehistorik.
- (38) Dessutom bör kommissionen utarbeta en rapport för att utvärdera hur de ersättningsorgan som inrättats eller auktoriserats för att ersätta skadelidande i händelse av ett försäkringsföretags insolvens fungerar, samarbetar med varandra och finansieras. Vid behov bör rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.
- (39) För att säkerställa att direktiv 2009/103/EG fortsätter att tjäna sitt syfte, nämligen att skydda potentiella skadelidande från olyckor som inbegriper motorfordon, bör kommissionen också övervaka och se över det direktivet mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, däribland ökad användning av autonoma och halvautonoma fordon. Kommissionen bör också analysera försäkringsföretagens användning av system där premierna påverkas av försäkringstagarnas skadehistorik. Kommissionen bör även analysera ändamålsenligheten hos system för informationsutbyte som används för gränsöverskridande försäkringskontroller.
- (40) Eftersom målen för detta direktiv – särskilt att säkerställa ett likvärdigt minimiskydd för skadelidande till följd av trafikolyckor inom unionen, att säkerställa deras skydd i händelse av försäkringsföretags insolvens och att säkerställa likabehandling i fråga om försäkringsgivares intyg om skadehistorik för potentiella försäkringstagare som passerar unionens inre gränser – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (41) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁽¹¹⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (42) Direktiv 2009/103/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2009/103/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 1 ska ersättas med följande:

”1. *fordon*:

- a) varje slags motorfordon som enbart drivs av mekaniskt förmedlad kraft på land, men som inte är spårbundet, med
  - i) en högsta konstruktionshastighet på över 25 km/tim, eller
  - ii) en högsta nettovikt på över 25 kg och en högsta konstruktionshastighet på över 14 km/tim,
- b) varje slags släp som är avsett för användning med ett fordon enligt led a, vare sig det är tillkopplat eller inte.

Utan att det påverkar leden a och b betraktas inte rullstolar som enbart är avsedda att användas av personer med fysiska funktionsnedsättningar som fordon som avses i detta direktiv.”

b) Följande led ska införas:

”1a. *användning av ett fordon*: all användning av ett fordon som överensstämmer med fordonets funktion som transportmedel vid tillfället för olyckan, oavsett vilka egenskaper fordonet har och oavsett i vilken terräng fordonet används och huruvida det står stilla eller befinner sig i rörelse.”

c) (Berör inte den svenska versionen.)

d) Följande led ska läggas till:

”8. *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 13.8 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) (Berör inte den svenska versionen.)

b) Följande stycke ska införas efter första stycket:

”Detta direktiv är inte tillämpligt på användning av fordon vid evenemang och aktiviteter för motorsport, inbegripet lopp, tävlingar, träning, tester och uppvisningar på ett avgränsat och markerat område i en medlemsstat, om medlemsstaten säkerställer att aktivitetens organisatör eller annan part har tecknat en alternativ försäkring eller garanti som täcker skador för tredje man, inbegripet åskådare och andra som befinner sig på platsen, men inte nödvändigtvis skador på deltagande förare och deras fordon.”

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Kontroll av försäkringar

1. Medlemsstaterna ska avstå från att kontrollera innehav av ansvarsförsäkring för fordon som är normalt hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium och för fordon som är normalt hemmahörande inom tredjelands territorium vid inresa till det egna territoriet från en annan medlemsstats territorium.

De får dock utföra sådana kontroller av försäkring förutsatt att kontrollerna inte är diskriminerande, att de är nödvändiga och står i proportion till ändamålet med kontrollen, och

- a) utförs som en del av en kontroll som inte uteslutande syftar till att verifiera försäkringen, eller
- b) utgör en del av ett allmänt system av kontroller på det nationella territoriet som genomförs även med avseende på fordon som normalt är hemmahörande i den medlemsstat som genomför kontrollen, och inte kräver att fordonet stannar.

2. Personuppgifter får behandlas på grundval av den kontrollerande medlemsstatens rätt, om det är nödvändigt för att motverka oförsäkrad körning i andra medlemsstater än den medlemsstat som omfattar det territorium inom vilket ett fordon normalt är hemmahörande. Denna rätt ska överensstämja med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*) och ska också fastställa lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter och friheter och berättigade intressen.

Medlemsstaternas åtgärder ska särskilt ange det specifika ändamål för vilket uppgifterna behandlas, ange relevant rättslig grund, efterleva relevanta säkerhetskrav och respektera principerna om nödvändighet, proportionalitet och ändamålsbegränsning och ska fastställa en proportionell lagringstid för uppgifter. De personuppgifter som behandlas enligt denna artikel enbart i försäkringskontrollsyfte ska endast sparas så länge de är nödvändiga för det syftet, och så snart det har uppnåtts ska de raderas fullständigt. Om en försäkringskontroll visar att ett fordon omfattas av en obligatorisk försäkring enligt artikel 3, ska den registeransvarige omedelbart radera dessa uppgifter. Om en kontroll inte kan fastställa om fordonet omfattas av obligatorisk försäkring enligt artikel 3 ska uppgifterna endast sparas under en begränsad tidsperiod, som inte överstiger det antal dagar som krävs för att fastställa om försäkring finns.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).”

4. I artikel 5 ska följande punkter läggas till:

”3. En medlemsstat får förordna om undantag från artikel 3 för fordon som tillfälligt eller permanent har tagits ur trafik och inte får användas, under förutsättning att ett formellt administrativt förfarande eller annan verifierbar åtgärd, i enlighet med nationell rätt, har genomförts.

En medlemsstat som förordnar om ett sådant undantag ska säkerställa att fordon som avses i första stycket behandlas på samma sätt som fordon för vilka den försäkringsskyldighet som avses i artikel 3 inte har uppfyllts.

Garantifonden i den medlemsstat där en olycka har inträffat kan då kräva ersättning från garantifonden i den medlemsstat där fordonet normalt är hemmahörande.

4. En medlemsstat får förordna om undantag från artikel 3 för fordon som enbart används på områden med begränsat tillträde, i enlighet med dess nationella rätt.

En medlemsstat som förordnar om ett sådant undantag ska säkerställa att fordon som avses i första stycket behandlas på samma sätt som fordon för vilka den försäkringsskyldighet som avses i artikel 3 inte har uppfyllts.

Garantifonden i den medlemsstat där en olycka har inträffat kan då kräva ersättning från garantifonden i den medlemsstat där fordonet normalt är hemmahörande.

5. En medlemsstat får förordna om undantag från artikel 3 för fordon som inte får framföras i trafik på väg, i enlighet med dess nationella rätt.

En medlemsstat som förordnar om undantag från artikel 3 för fordon som avses i första stycket ska säkerställa att dessa fordon behandlas på samma sätt som fordon för vilka den försäkringsskyldighet som avses i artikel 3 inte har uppfyllts.

Garantifonden i den medlemsstat där en olycka har inträffat kan då kräva ersättning från garantifonden i den medlemsstat där fordonet normalt är hemmahörande.

6. Om en medlemsstat enligt punkt 5 förordnar om undantag från artikel 3 för fordon som inte får framföras i trafik på väg får den medlemsstaten också förordna om undantag från artikel 10 vad gäller ersättning för skada som orsakas av dessa fordon på områden som inte är tillgängliga för allmänheten på grund av rättsliga eller fysiska hinder för tillträde till dessa områden, i enlighet med dess nationella lagstiftning.

7. Medlemsstaterna ska, med avseende på punkterna 3–6, underrätta kommissionen om de undantag som gjorts och om de särskilda åtgärder som vidtagits för att genomföra dem. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över dessa undantag.”

5. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Minimibelopp

1. Varje medlemsstat ska, utan att det påverkar dess rätt att fastställa högre garantibelopp, kräva att den obligatoriska försäkring som avses i artikel 3 ger ersättning med följande minimibelopp:

- a) För personskador: 6 450 000 EUR per olycka, oavsett antalet skadelidande, eller 1 300 000 EUR per skadelidande.
- b) För sakskador: 1 300 000 EUR per olycka, oavsett antalet skadelidande.

För medlemsstater som inte har euron som valuta ska minimibeloppen räknas om till deras nationella valuta med tillämpning av växelkursen per den 22 december 2021, offentliggjord i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Vart femte år från och med den 22 december 2021 ska kommissionen se över de belopp som avses i punkt 1 med hänsyn till det harmoniserade konsumentprisindex (HIKP) som införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 (*).

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 28b avseende anpassningen av dessa belopp till HIKP inom sex månader från utgången av varje femårsperiod.

För medlemsstater som inte har euron som valuta ska beloppen räknas om till deras nationella valuta med tillämpning av växelkursen per dagen för beräkning av nya minimibelopp, offentliggjord i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 av den 11 maj 2016 om harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2494/95 (EUT L 135, 24.5.2016, s. 11).”

6. Rubriken på kapitel 4 ska ersättas med följande:

"KAPITEL 4

ERSÄTTNING FÖR SAKSKADOR OCH PERSONSKADOR ORSAKADE AV OIDENTIFIERADE FORDON ELLER AV FORDON FÖR VILKA SÅDAN OBLIGATORISK FÖRSÄKRING SOM AVSES I ARTIKEL 3 INTE TECKNATS OCH ERSÄTTNING I HÄNDELSE AV INSOLVENS"

7. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

- a) (Berör inte den svenska versionen.)
- b) (Berör inte den svenska versionen.)
- c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om organet emellertid har betalat ersättning för betydande personskador till någon skadelidande till följd av samma olycka där sakskada orsakats av ett oidentifierat fordon får medlemsstaterna inte utesluta ersättning för sakskada med motiveringen att fordonet inte identifierats. Medlemsstaterna får dock föreskriva en självrisk om högst 500 EUR för den skadelidande som drabbas av sådan sakskada."

- d) (Berör inte den svenska versionen.)

8. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10a

Skydd av skadelidande beträffande skador till följd av olyckor som inträffar i den medlemsstat där de är bosatta i händelse av ett försäkringsföretags insolvens

1. Varje medlemsstat ska inrätta eller auktorisera ett organ som anförtros uppgiften att ersätta skadelidande som är bosatta inom dess territorium, minst upp till gränserna för försäkringsskyldigheten, för personskador eller saksador som orsakats av ett fordon som försäkrats av ett försäkringsföretag, från den tidpunkt då

- a) försäkringsföretaget försatts i konkurs, eller
- b) försäkringsföretaget är föremål för ett likvidationsförfarande enligt definitionen i artikel 268.1 d i direktiv 2009/138/EG.

2. Varje medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att det organ som avses i punkt 1 förfogar över tillräckliga medel för att ersätta skadelidande i enlighet med bestämmelserna i punkt 10 när ersättning ska betalas i situationer som avses i punkt 1 a och b. Dessa åtgärder kan omfatta krav på att lämna ekonomiska bidrag, under förutsättning att de endast åläggs försäkringsföretag som har auktoriserats av den medlemsstat som fastställer kraven.

3. Utan att det påverkar eventuella skyldigheter enligt artikel 280 i direktiv 2009/138/EG ska varje medlemsstat, när en behörig domstol eller annan behörig myndighet fattar beslut om att inleda förfaranden som avses i punkt 1 a eller b avseende ett försäkringsföretag vars hemmedlemsstat är den medlemsstaten, säkerställa att detta beslut

offentliggörs. Det organ som avses i punkt 1 och som är etablerat i försäkringsföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att alla organ som avses i punkt 1 i alla medlemsstater omgående underrättas om det beslutet.

4. Den skadelidande får framställa ersättningsanspråk direkt till det organ som avses i punkt 1.

5. Vid mottagande av ersättningsanspråket ska det organ som avses i punkt 1 underrätta motsvarande organ i försäkringsföretagets hemmedlemsstat och det försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, eller dess rekonstruktör eller förvaltare, enligt definitionerna i artikel 268.1 e respektive 268.1 f i direktiv 2009/138/EG, om att det har mottagit ett ersättningsanspråk från den skadelidande.

6. Det försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, eller dess rekonstruktör eller förvaltare, ska underrätta det organ som avses i punkt 1 när det betalar ut ersättning eller bestrider ansvar avseende ett ersättningsanspråk som även har mottagits av det organ som avses i punkt 1.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att det organ som avses i punkt 1, på grundval av bland annat information som på dess begäran har lämnats av den skadelidande, till den skadelidande lämnar ett motiverat ersättningsanbud eller ett motiverat svar i enlighet med andra stycket i den här punkten, i överensstämmelse med tillämplig nationell rätt, inom tre månader från den dag då den skadelidande framställt sitt ersättningsanspråk till organet.

Vid tillämpning av första stycket ska organet

a) lämna ett motiverat ersättningsanbud, om det har fastställt att det är skyldigt att lämna ersättning enligt punkt 1 a eller b, att ersättningsanspråket inte bestrids och att skadeersättningen helt eller delvis har beräknats,

b) lämna ett motiverat svar på vad som anförts i ersättningsanspråket, om det har fastställt att det inte är skyldigt att lämna ersättning enligt punkt 1 a eller b, eller om ansvaret bestrids eller inte tydligt har fastställts eller om skadeersättningen inte har beräknats fullständigt.

8. Om ersättning ska betalas i enlighet med punkt 7 andra stycket a ska det organ som avses i punkt 1 betala ersättning till den skadelidande utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom tre månader från det att den skadelidande har godtagit det motiverade ersättningsanbud som avses i punkt 7 andra stycket a.

Om skadeersättningen endast delvis har beräknats ska kraven avseende den betalning av ersättning som avses i första stycket vara tillämpliga på den delvis beräknade skadan, och från tidpunkten för godtagande av motsvarande motiverade ersättningsanbud.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att det organ som avses i punkt 1 har samtliga befogenheter och behörigheter som krävs för att i rätt tid kunna samarbeta med andra sådana organ i andra medlemsstater, med organ som inrättats eller auktoriserats enligt artikel 25a i samtliga medlemsstater och med andra berörda parter, inbegripet ett försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, dess rekonstruktör eller förvaltare och medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter, vid alla stadier i det förfarande som avses i den här artikeln. Sådant samarbete ska innefatta att begära, ta emot och lämna information, inbegripet uppgifter avseende specifika ersättningsanspråk, där så är relevant.

10. Om hemmedlemsstaten för det försäkringsföretag som avses i punkt 1 inte är den medlemsstat där den skadelidande är bosatt, ska det organ som avses i punkt 1 i den medlemsstat där den skadelidande är bosatt, och som har ersatt den skadelidande i enlighet med punkt 8, ha rätt att begära full ersättning för det belopp som betalats i form av ersättning från det organ som avses i punkt 1 i försäkringsföretagets hemmedlemsstat.

Det organ som avses i punkt 1 i försäkringsföretagets hemmedlemsstat ska utföra betalningen till det organ som avses i punkt 1 i den medlemsstat där den skadelidande är bosatt som har ersatt den skadelidande i enlighet med punkt 8 inom rimlig tid som inte överstiger sex månader, såvida inte annat skriftligen har avtalats av dessa organ, efter det att organet har mottagit ett sådant ersättningsanspråk.

Det organ som har lämnat ersättning enligt första stycket ska överta den skadelidandes rättigheter gentemot den person som orsakade olyckan eller dennes försäkringsföretag, med undantag för den skadelidandes rättigheter gentemot försäkringsinnehavaren eller annan försäkrad person som orsakade olyckan om försäkringstagarens eller den försäkrade personens ansvar täcks av det insolventa försäkringsföretaget i enlighet med tillämplig nationell rätt. Varje medlemsstat är skyldig att erkänna detta övertagande av rättigheter i enlighet med vad som fastställts i någon annan medlemsstat.

11. Punkterna 1–10 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att

- a) betrakta ersättning som betalats av det organ som avses i punkt 1 som subsidiär eller ej,
- b) införa regler om skadereglering för samma olycka mellan
  - i) det organ som avses i punkt 1,
  - ii) den person eller de personer som är ansvariga för olyckan,
  - iii) andra försäkringsföretag eller socialförsäkringsorgan som är skyldiga att ersätta den skadelidande.

12. Medlemsstaterna får inte tillåta att det organ som avses i punkt 1 som villkor för betalning av ersättning ställer andra krav än de som anges i detta direktiv. Särskilt ska medlemsstaterna inte tillåta att det organ som avses i punkt 1 som villkor för betalning av ersättning ställer krav på att den skadelidande ska kunna visa att den juridiska eller fysiska person som är ansvarig inte har förmåga eller vägrar att betala.

13. De organ som avses i punkt 1 eller de enheter som avses i andra stycket i den här punkten ska sträva efter att ingå en överenskommelse senast den 23 december 2023 om att genomföra denna artikel, beträffande deras uppgifter och skyldigheter samt om ersättningsförfarandena enligt denna artikel.

I detta syfte ska varje medlemsstat senast den 23 juni 2023.

- a) inrätta eller auktorisera det organ som avses i punkt 1 och bemyndiga det att förhandla fram och ingå en sådan överenskommelse, eller
- b) utse en enhet och bemyndiga den att förhandla fram och ingå en sådan överenskommelse, som det organ som avses i punkt 1 kommer att bli part i när det har inrättats eller auktoriserats.

Kommissionen ska omedelbart underrättas om den överenskommelse som avses i första stycket.

Om den överenskommelse som avses i första stycket inte har ingåtts senast den 23 december 2023 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 28b för att fastställa de förfarandemässiga uppgifter och skyldigheter som de organ som avses i punkt 1 har i fråga om ersättning.”

9. (Berör inte den svenska versionen.)

10. (Berör inte den svenska versionen.)

11. (Berör inte den svenska versionen.)

12. (Berör inte den svenska versionen.)

13. I artikel 15 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Med avvikelse från artikel 13.13 b i direktiv 2009/138/EG ska, när ett fordon avsänds från en medlemsstat till en annan, den medlemsstat i vilken risken är belägen, beroende på vad den person som ansvarar för ansvarsförsäkringen väljer, anses vara antingen registreringsmedlemsstaten eller, omedelbart efter det att köparen accepterar mottagandet av fordonet, införselmedlemsstaten, för en period av 30 dagar, även om fordonet inte formellt har registrerats i införselmedlemsstaten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det informationscentrum som avses i artikel 23 i den medlemsstat där fordonet är registrerat, i införselmedlemsstaten, om den inte är densamma, och i alla andra relevanta medlemsstater, till exempel den medlemsstat där olyckan inträffat eller där en skadelidande är bosatt, samarbetar med varandra för att säkerställa att den nödvändiga information om det avsända fordonet som de har i enlighet med artikel 23 är tillgänglig."

14. Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

Skydd av skadelidande vid olyckor med släp som dras av ett fordon

1. I händelse av en olycka som orsakas av en fordonskombination bestående av ett fordon som drar ett släp, där släpet har separat ansvarsförsäkring, kan den skadelidande framställa sitt ersättningsanspråk direkt till det försäkringsföretag som försäkrat släpet om

- a) släpet kan identifieras, men dragfordonet inte kan identifieras, och
- b) släpets försäkringsgivare ska betala ersättning enligt tillämplig nationell rätt.

Ett försäkringsföretag som har ersatt den skadelidande ska kunna vända sig till dragfordonets försäkringsföretag, eller till det organ som avses i artikel 10.1, om och i den utsträckning detta föreskrivs i tillämplig nationell rätt.

Denna punkt ska inte påverka tillämplig nationell rätt som innehåller bestämmelser som är mer fördelaktiga för den skadelidande.

2. I händelse av en olycka som orsakas av en fordonskombination bestående av ett fordon som drar ett släp, ska släpets försäkringsgivare, såvida inte tillämplig nationell rätt kräver att den ska betala full ersättning, på begäran av den skadelidande underrätta denne utan onödigt dröjsmål om

- a) identiteten på dragfordonets försäkringsgivare, eller

b) där släpets försäkringsgivare inte kan identifiera dragfordonets försäkringsgivare, den ersättningsmekanism som avses i artikel 10.”

15. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Intyg om tredje mans skadeståndskrav

Medlemsstaterna ska se till att försäkringstagaren har rätt att när som helst begära ett intyg om tredje mans skadeståndskrav avseende det eller de fordon som har omfattats av försäkringsavtalet under åtminstone de senaste fem åren av avtalsförhållandet, eller om avsaknad av sådana ersättningskrav (*intyg om skadehistorik*).

Försäkringsföretaget eller ett organ som kan ha utsetts av en medlemsstat för att tillhandahålla obligatorisk försäkring eller sådana intyg ska förse försäkringstagaren med intyget om skadehistorik inom 15 dagar från det att intyget begärdes. Detta ska ske med användning av formuläret för intyg om skadehistorik.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretag, när de beaktar intyg om skadehistorik som utfärdats av andra försäkringsföretag eller organ som avses i andra stycket, inte behandlar försäkringstagare på ett diskriminerande sätt eller sätter ett högre pris på deras premier på grundval av deras nationalitet eller endast på grundval av den medlemsstat i vilken de tidigare varit bosatta.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretag, när de beaktar intyg om skadehistorik för att fastställa premier, behandlar intyg utfärdade i andra medlemsstater som likvärdiga med intyg utfärdade av ett försäkringsföretag eller organ som avses i andra stycket i samma medlemsstat, även när rabatter tillämpas.

Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretag offentliggör en allmän översikt av sin policy när det gäller deras användning av intyg om skadehistorik i samband med beräkning av premier.

Kommissionen ska senast den 23 juli 2023 anta genomförandeakter som i en mall specificerar form och innehåll för det intyg om skadehistorik som avses i andra stycket. Mallen ska innehålla uppgifter om följande:

- a) Identiteten på försäkringsföretaget eller organet som utfärdar intyget om skadehistorik.
- b) Försäkringstagarens identitet, inklusive dennes kontaktuppgifter.
- c) Det försäkrade fordonet och dess fordonsidentifieringsnummer.
- d) Fordonsförsäkringens första och sista giltighetsdag.
- e) Antalet ersättningsanspråk från tredje man som reglerats inom ramen för försäkringshavarens avtal under den period som intyget om skadehistorik omfattar, inklusive datum för varje anspråk.
- f) Annan relevant information enligt de bestämmelser eller den praxis som gäller i medlemsstaterna.

Kommissionen ska samråda med alla berörda parter och samarbeta nära med medlemsstaterna innan dessa genomförandeakter antas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 28a.2.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

Prisjämförelseverktyg för motorfordonsförsäkring

1. Medlemsstaterna får välja att certifiera verktyg som gör det möjligt för konsumenter att kostnadsfritt jämföra priser, taxor och täckning mellan de tillhandahållare av obligatorisk försäkring som avses i artikel 3 under beteckningen ”oberoende prisjämförelseverktyg för motorfordonsförsäkring” om villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

2. Ett jämförelseverktyg i den mening som avses i punkt 1 ska
  - a) vara operativt fristående från dem som tillhandahåller sådan obligatorisk försäkring som avses i artikel 3 och säkerställa att tjänsteleverantörer behandlas lika i sökresultaten,
  - b) tydligt ange identiteten på jämförelseverktygets ägare och operatörer,
  - c) ange de tydliga och objektiva kriterier på vilka jämförelsen grundas,
  - d) använda klart och entydigt språk,
  - e) erbjuda korrekt och aktuell information samt ange tidpunkten för den senaste uppdateringen,
  - f) vara tillgänglig för varje tillhandahållare av den obligatoriska försäkring som avses i artikel 3, göra den relevanta informationen tillgänglig, omfatta ett brett urval av erbjudanden som täcker en betydande del av marknaden för motorfordonsförsäkringar, och, om den information som visas inte ger en fullständig översikt över den marknaden, ge användaren tydlig information om detta innan resultaten visas,
  - g) erbjuda en ändamålsenlig funktion för rapportering av felaktig information,
  - h) innehålla en förklaring om att priserna är baserade på lämnade uppgifter och inte är bindande för försäkringsföretagen.”

17. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

”1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsföretag eller andra enheter är skyldiga att lämna den information som avses i punkt 1 a i, ii och iii till informationscentrumen och att informera dem när en försäkring förfaller eller på annat sätt inte längre täcker ett fordon med registreringsnummer.”

- b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Den behandling av personuppgifter som följer av punkterna 1–5 ska göras i enlighet med förordning (EU) 2016/679.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Skydd av skadelidande beträffande skador till följd av olyckor som inträffar i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de är bosatta i händelse av ett försäkringsföretags insolvens

1. Varje medlemsstat ska inrätta eller auktorisera ett organ som anförtros uppgiften att ersätta skadelidande som är bosatta inom dess territorium, i de fall som avses i artikel 20.1, minst upp till gränserna för försäkringsskyldigheten, för sakskador eller personskador som orsakats av ett fordon som försäkrats av ett försäkringsföretag, från den tidpunkt då

- a) försäkringsföretaget försatts i konkurs, eller
- b) försäkringsföretaget är föremål för ett likvidationsförfarande enligt definitionen i artikel 268.1 d i direktiv 2009/138/EG.

2. Varje medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att det organ som avses i punkt 1 förfogar över tillräckliga medel för att ersätta skadelidande i enlighet med bestämmelserna i punkt 10 när ersättning ska betalas i situationer som avses i punkt 1 a och b. Dessa åtgärder kan omfatta krav på att lämna ekonomiska bidrag, under förutsättning att de endast åläggs försäkringsföretag som har auktoriserats av den medlemsstat som fastställer kraven.

3. Utan att det påverkar eventuella skyldigheter enligt artikel 280 i direktiv 2009/138/EG ska varje medlemsstat, när en behörig domstol eller annan behörig myndighet fattar beslut om att inleda förfaranden som avses i punkt 1 a eller b avseende ett försäkringsföretag vars hemmedlemsstat är den medlemsstaten, säkerställa att det beslutet offentliggörs. Det organ som avses i punkt 1 och som är etablerat i försäkringsföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att alla organ som avses i punkt 1 och alla ersättningsorgan som avses i artikel 24 i alla medlemsstater omgående underrättas om det beslutet.

4. Den skadelidande får framställa ersättningsanspråk direkt till det organ som avses i punkt 1.
5. Vid mottagande av ersättningsanspråket ska det organ som avses i punkt 1 underrätta motsvarande organ i försäkringsföretagets hemmedlemsstat, det ersättningsorgan som avses i artikel 24 i den skadelidandes bosättningsmedlemsstat och det försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, eller dess rekonstruktör eller förvaltare, enligt definitionerna i artikel 268.1 e respektive 268.1 f i direktiv 2009/138/EG, om att det har mottagit ett ersättningsanspråk från den skadelidande.
6. Det försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, eller dess rekonstruktör eller förvaltare, ska underrätta det organ som avses i punkt 1 när det betalar ut ersättning eller bestrider ansvar avseende ett ersättningsanspråk som även har mottagits av det organ som avses i punkt 1.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att det organ som avses i punkt 1, på grundval av bland annat information som på dess begäran har lämnats av den skadelidande, till den skadelidande lämnar ett motiverat ersättningsanbud eller ett motiverat svar i enlighet med andra stycket i den här punkten, i överensstämmelse med tillämplig nationell rätt, inom tre månader från den dag då den skadelidande framställt sitt ersättningsanspråk till organet.

Vid tillämpning av första stycket ska organet

- a) lämna ett motiverat ersättningsanbud, om det har fastställt att det är skyldigt att lämna ersättning enligt punkt 1 a eller b, att ersättningsanspråket inte bestrids och att skadeersättningen helt eller delvis har beräknats,
  - b) lämna ett motiverat svar på vad som anförts i ersättningsanspråket, om det har fastställt att det inte är skyldigt att lämna ersättning enligt punkt 1 a eller b, eller om ansvaret bestrids eller inte tydligt har fastställts eller om skadeersättningen inte har beräknats fullständigt.
8. Om ersättning ska betalas i enlighet med punkt 7 andra stycket a ska det organ som avses i punkt 1 betala ersättning till den skadelidande utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom tre månader från det att den skadelidande har godtagit det motiverade ersättningsanbud som avses i punkt 7 andra stycket a.

Om skadeersättningen endast delvis har beräknats ska kraven avseende den betalning av ersättning som avses i första stycket vara tillämpliga på den delvis beräknade skadan, och från tidpunkten för godtagande av motsvarande motiverade ersättningsanbud.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att det organ som avses i punkt 1 har samtliga befogenheter och behörigheter som krävs för att i rätt tid kunna samarbeta med andra sådana organ i andra medlemsstater, med organ som inrättats eller auktoriserats enligt artiklarna 10a och 24 i samtliga medlemsstater och med andra berörda parter, inbegripet ett försäkringsföretag som är föremål för konkurs- eller likvidationsförfaranden, dess skaderegleringsrepresentant eller rekonstruktör eller förvaltare, och medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter, vid alla stadier i det förfarande som avses i den här artikeln. Sådant samarbete ska innefatta att begära, ta emot och lämna information, inbegripet uppgifter avseende specifika ersättningsanspråk, där så är relevant.
10. Om hemmedlemsstaten för det försäkringsföretag som avses i punkt 1 inte är den medlemsstat där den skadelidande är bosatt, ska det organ som avses i punkt 1 i den medlemsstat där den skadelidande är bosatt, och som har ersatt den skadelidande i enlighet med punkt 8, ha rätt att begära full ersättning för det belopp som betalats i form av ersättning från det organ som avses i punkt 1 i försäkringsföretagets hemmedlemsstat.

Det organ som avses i punkt 1 i försäkringsföretagets hemmedlemsstat ska utföra betalningen till det organ som avses i punkt 1 i den medlemsstat där den skadelidande är bosatt som har ersatt den skadelidande i enlighet med punkt 8 inom rimlig tid som inte överstiger sex månader, såvida inte annat skriftligen har avtalats av dessa organ, efter det att organet har mottagit ett sådant ersättningsanspråk.

Det organ som har lämnat ersättning enligt första stycket ska överta en skadelidandes rättigheter gentemot den person som orsakade olyckan eller dennes försäkringsföretag, med undantag för den skadelidandes rättigheter gentemot försäkringsinnehavaren eller annan försäkrad person som orsakade olyckan om försäkringstagarens eller den försäkrade personens ansvar täcks av det insolventa försäkringsföretaget i enlighet med tillämplig nationell rätt. Varje medlemsstat är skyldig att erkänna detta övertagande av rättigheter i enlighet med vad som fastställts i någon annan medlemsstat.

11. Punkterna 1–10 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att

- a) betrakta ersättning som betalats av det organ som avses i punkt 1 som subsidiär eller ej,
- b) införa regler om skadereglering för samma olycka mellan
  - i) det organ som avses i punkt 1,
  - ii) den person eller de personer som är ansvariga för olyckan,
  - iii) andra försäkringsföretag eller socialförsäkringsorgan som är skyldiga att ersätta den skadelidande.

12. Medlemsstaterna får inte tillåta att det organ som avses i punkt 1 som villkor för betalning av ersättning ställer andra krav än de som anges i detta direktiv. Särskilt ska medlemsstaterna inte tillåta att det organ som avses i punkt 1 som villkor för betalning av ersättning ställer krav på att den skadelidande ska kunna visa att den juridiska eller fysiska person som är ansvarig inte har förmåga eller vägrar att betala.

13. De organ som avses i punkt 1 eller de enheter som avses i andra stycket i den här punkten ska sträva efter att ingå en överenskommelse senast den 23 december 2023 om att genomföra denna artikel, beträffande deras uppgifter och skyldigheter samt om ersättningsförfarandena enligt denna artikel.

I detta syfte ska varje medlemsstat senast den 23 juni 2023.

- a) inrätta eller auktorisera det organ som avses i punkt 1 och bemyndiga det att förhandla fram och ingå en sådan överenskommelse, eller
- b) utse en enhet och bemyndiga den att förhandla fram och ingå en sådan överenskommelse, som det organ som avses i punkt 1 kommer att bli part i när det har inrättats eller auktoriserats.

Kommissionen ska omedelbart underrättas om den överenskommelse som avses i första stycket.

Om den överenskommelse som avses i första stycket inte har ingåtts senast den 23 december 2023 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 28b för att fastställa de förfarandemässiga uppgifter och skyldigheter som de organ som avses i punkt 1 har i fråga om ersättning.”

19. (Berör inte den svenska versionen.)

20. Följande artikel ska införas:

”Artikel 26a

Information till skadelidande

Medlemsstater som inrättar eller auktoriserar olika ersättningsorgan enligt artiklarna 10.1, 10a.1, 24.1 och 25a.1 ska säkerställa att skadelidande har tillgång till nödvändig information om olika möjligheter att framställa ersättningsanspråk.”

21. I artikel 28.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna kan kräva sådan motorfordonsförsäkring som uppfyller kraven i detta direktiv för alla motorredskap som används på land, som inte omfattas av definitionen av *fordon* i artikel 1.1 och som inte omfattas av artikel 3.”

22. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 28a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG (*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (**).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28b

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.2 ges till kommissionen tills vidare från och med den 22 december 2021.

Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10a.13 fjärde stycket och artikel 25a.13 fjärde stycket ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 22 december 2021. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9.2, artikel 10a.13 fjärde stycket och artikel 25a.13 fjärde stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (**).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9.2, artikel 10a.13 fjärde stycket och artikel 25a.13 fjärde stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 28c

Utvärdering och översyn

1. Senast fem år efter respektive tillämpningsdatum för artiklarna 10a och 25a, enligt vad som avses i artikel 30 andra, tredje och fjärde styckena, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur de organ som avses i artiklarna 10a och 25a fungerar, hur de samarbetar och hur de finansieras. Rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Vad gäller finansieringen av dessa organ ska rapporten åtminstone innehålla
  - a) en bedömning av ersättningsorganens finansieringskapacitet och finansieringsbehov i förhållande till deras potentiella ansvar, med beaktande av risken för insolvens för motorfordonsförsäkrare på medlemsstaternas marknader,
  - b) en bedömning av harmoniseringen av ersättningsorganens finansieringsstrategier,

- c) om rapporten kompletteras med ett lagstiftningsförslag, en bedömning av hur bidragen påverkar premierna för motorfordonsförsäkringar.
2. Senast den 24 december 2030 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med en utvärdering av genomförandet av detta direktiv, med undantag för de aspekter som hänför sig till den utvärdering som avses i punkt 1, inbegripet följande:
- a) Tillämpningen av detta direktiv med avseende på den tekniska utvecklingen, särskilt när det gäller autonoma och halvautonoma fordon.
- b) Om direktivets tillämpningsområde är tillräckligt, med hänsyn till de olycksrisker som olika motorfordon utgör.
- c) En bedömning av ändamålsenligheten hos de system för informationsutbyte som används för försäkringskontroll i gränsöverskridande situationer, vid behov även en bedömning av möjligheten att i sådana fall använda befintliga system för informationsutbyte och, under alla omständigheter, en analys av syftet med systemen för informationsutbyte och en bedömning av kostnaderna för dem.
- d) Försäkringsföretagens användning av system där premierna påverkas av de försäkrades intyg om skadehistorik, bland annat *bonus-malus*-system eller *bonus för skadefria år*.

Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

- (*) Kommissionens beslut 2004/9/EC av den 5 november 2003 om att inrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén (EUT L 3, 7.1.2004, s. 34).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).
- (***) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

23. I artikel 30 ska följande stycken läggas till:

"Artikel 10a.1–10a.12 ska tillämpas från det datum som gäller för den överenskommelse som avses i artikel 10a.13 första stycket eller från dagen för tillämpning av den delegerade akt från kommissionen som avses i artikel 10a.13 fjärde stycket.

Artikel 25a.1–25a.12 ska tillämpas från det datum som gäller för den överenskommelse som avses i artikel 25a.13 första stycket eller från dagen för tillämpning av den delegerade akt från kommissionen som avses i artikel 25a.13 fjärde stycket.

Artiklarna 10a.1–10a.12 och 25a.1–25a.12 ska dock inte tillämpas före den 23 december 2023.

Artikel 16 andra stycket andra meningen och tredje, fjärde och femte styckena ska tillämpas från och med den 23 april 2024 eller från tillämpningsdatumet för den genomförandeakt från kommissionen som avses i artikel 16 sjätte stycket, beroende på vilket datum som infaller sist."

Artikel 2

Införlivande

1. Senast den 23 december 2023 ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 23 december 2023.

Med avvikelse från första stycket i denna punkt, ska medlemsstaterna senast den 23 juni 2023 anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa ändringarna i artikel 1.8 och 1.18 i det här direktivet med avseende på artikel 10a.13 andra stycket respektive artikel 25a.13 andra stycket i direktiv 2009/103/EG.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i denna punkt ska de innehålla en hänvisning till det här direktivet eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av det här direktivet.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 24 november 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

Uttalande från kommissionen

Kommissionen är fast besluten att försvara en hög skyddsnivå för skadelidande inom ramen för direktivet om motorfordonsförsäkring. Vårt mål är att säkerställa att skadelidande, även i gränsöverskridande situationer, får ersättning så snabbt som möjligt och inte omfattas av oproportionella förfarandekrav som kan hindra deras tillgång till ersättning. Hur effektiv ersättningen är beror till stor del på om den ges i rätt tid. Vi noterar i detta avseende de farhågor som Europaparlamentet upprepade gånger uttryckt när det gäller skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om preskriptionstider, dvs. den relevanta tidsperiod under vilken en skadelidande kan väcka talan. Kommissionen kommer att behandla denna fråga noggrant och undersöka möjliga rättsmedel för att ytterligare stärka skyddet av brottsoffer, om det skulle finnas bevis för att åtgärder på unionsnivå är motiverade.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/2119

av den 1 december 2021

med närmare bestämmelser om den dokumentation och de förklaringar som krävs av aktörer och aktörsgrupper och om tekniska medel för utfärdande av certifikat i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1378 vad gäller utfärdande av certifikat till aktörer, aktörsgrupper och exportörer i tredjeländer

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 35.10, 39.2 a och b samt 45.4, och

av följande skäl:

- (1) Det certifikat som de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen tillhandahåller aktörer eller aktörsgrupper ska i enlighet med artikel 35.1 a i förordning (EU) 2018/848 utfärdas i elektronisk form när så är möjligt. I och med utvecklingen och det fullständiga införandet av det elektroniska Traces-systemet (Trade Control and Expert System) som avses i artikel 2.36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 ⁽²⁾ kommer alla behöriga myndigheter, kontrollmyndigheter och kontrollorgan i unionen att kunna utfärda certifikat i elektronisk form från och med den 1 januari 2023. Därför är det nödvändigt att föreskriva att det certifikat som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2018/848 måste utfärdas i elektronisk form med hjälp av Traces från och med den 1 januari 2023.
- (2) Enligt förordning (EU) 2018/848 ska aktörer och aktörsgrupper dokumentera att de efterlever den förordningen. Vissa minimikrav och uppgifter för dokumentation fastställs i artiklarna 9.10 c och 34.5 i förordning (EU) 2018/848 och i bilagorna II och III till den förordningen.
- (3) I enlighet med de allmänna produktionsreglerna i förordning (EU) 2018/848 ska förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder vid behov vidtas i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled. De relevanta offentliga kontrollerna omfattar därför i synnerhet verifiering av aktörernas och aktörsgruppernas tillämpning av sådana åtgärder. Tillämpningen av vissa av dessa åtgärder kan verifieras genom fysiska kontroller på plats, medan det för andra åtgärder krävs dokumentation för att verifiera tillämpningen. Aktörer och aktörsgrupper bör därför spara sådan dokumentation så att de vid behov kan styrka detta. De åtgärder som vidtagits för att undvika kontaminering med produkter eller ämnen som inte är tillåtna och sammanblandning med icke-ekologiska produkter kan styrkas exempelvis genom att man sparar bevis på rengöring av lokaler, utrustning och transportfordon samt med hjälp av utbildningsintyg.

⁽¹⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 av den 30 september 2019 om fastställande av bestämmelser för ett datoriserat informationshanteringssystem för offentlig kontroll och dess systemkomponenter (Imsoc-förordningen) (EUT L 261, 14.10.2019, s. 37).

- (4) Dokumentationen är också viktig för spårbarhet och massbalanskontroll och följaktligen för att bedöma efterlevnaden av förordning (EU) 2018/848. Spårbarhetskontrollen och massbalanskontrollen enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/771 ⁽³⁾ omfattar specifik information som ska styrkas med lämpliga dokument. Aktörer och aktörsgrupper bör spara dessa dokument för att styrka att deras verksamhet uppfyller kraven.
- (5) I enlighet med artikel 38.2 i förordning (EU) 2018/848 ska offentlig kontroll utföras i synnerhet på grundval av sannolikheten för bristande efterlevnad. För detta ändamål behöver de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen relevant information. Enligt artikel 39.1 b i förordning (EU) 2018/848 ska aktörer och aktörsgrupper därför lämna alla de förklaringar och andra underrättelser som är nödvändiga för offentlig kontroll. Dessutom krävs enligt artikel 39.1 d i i den förordningen bland annat en fullständig beskrivning av den ekologiska produktionsenheten eller produktionsenheten under omställning samt av den verksamhet som ska utföras.
- (6) För att säkerställa att offentliga kontroller kan planeras på lämpligt sätt är det nödvändigt att ange vilken information som ska ingå i dessa förklaringar och andra underrättelser, särskilt information om den verksamhet som lagts ut på underleverantörer och vissa uppgifter om produktionsenheter och andra lokaler, anläggningar och enheter som används för aktörernas och aktörsgruppernas verksamhet samt den planerade produktionsprognosen.
- (7) I enlighet med artikel 1 första stycket och andra stycket a i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1378 ⁽⁴⁾, som ska tillämpas från och med den 1 januari 2022, ska de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänts i enlighet med artikel 46.1 i förordning (EU) 2018/848 tillhandahålla de aktörer, aktörsgrupper och exportörer i tredjeländer som har kontrollerats i enlighet med artikel 45.1 b i i den förordningen ett certifikat som ska utfärdas i elektronisk form med hjälp av Traces. Eftersom Traces inte kan användas före den 1 januari 2023 är det nödvändigt att senarelägga skyldigheten att använda Traces även i genomförandeförordning (EU) 2021/1378.
- (8) Genomförandeförordning (EU) 2021/1378 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) Av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl bör denna förordning tillämpas från och med det datum då förordning (EU) 2018/848 börjar tillämpas. Bestämmelsen om användning av Traces bör dock tillämpas från och med den 1 januari 2023.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för ekologisk produktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utfärdande av det certifikat som avses i artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/848 i elektronisk form

Det certifikat som avses i artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/848 ska utfärdas

- a) i enlighet med förlagan i bilaga VI till förordning (EU) 2018/848,
- b) i elektronisk form med användning av det elektroniska Traces-systemet (Trade Control and Expert System) som avses i artikel 2.36 i genomförandeförordning (EU) 2019/1715.

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/771 av den 21 januari 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 genom fastställande av särskilda kriterier och villkor för kontroller av dokumentation inom ramen för offentlig kontroll i ekologisk produktion och offentlig kontroll av aktörsgrupper (EUT L 165, 11.5.2021, s. 25).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1378 av den 19 augusti 2021 om fastställande av vissa regler för det certifikat som utfärdas till aktörer, aktörsgrupper och exportörer i tredjeländer som deltar i import av ekologiska produkter och produkter under omställning till unionen och om upprättande av förteckningen över erkända kontrollmyndigheter och kontrollorgan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 (EUT L 297, 20.8.2021, s. 24).

Artikel 2

Dokumentation som ska sparas av aktörer och aktörsgrupper

1. Aktörer och aktörsgrupper ska spara alla nödvändiga dokument, inklusive lagerbokföring och ekonomisk bokföring, som gör det möjligt för behöriga myndigheter eller, i förekommande fall, kontrollmyndigheter eller kontrollorgan att utföra i synnerhet följande kontroller:

- a) Kontroller av de förebyggande åtgärder och försiktighetsåtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 9.6 och 28 i förordning (EU) 2018/848.
- b) Spårbarhetskontrollen i enlighet med artikel 1.4 i delegerad förordning (EU) 2021/771.
- c) Massbalanskontrollen i enlighet med artikel 1.5 i delegerad förordning (EU) 2021/771.

2. De dokument som ska sparas för de kontroller som avses i punkt 1 a ska i synnerhet omfatta dokument som bekräftar att aktören eller aktörsgruppen har vidtagit proportionella och lämpliga åtgärder för att

- a) motverka skadegörare och sjukdomar,
- b) undvika kontaminering med produkter och ämnen som inte är tillåtna i ekologisk produktion enligt förordning (EU) 2018/848 och sammanblandning med icke-ekologiska produkter.

Artikel 3

Förklaringar och andra underrättelser som är nödvändiga för offentlig kontroll

Aktörer och aktörsgrupper ska inkludera följande information i sina förklaringar eller underrättelser enligt artikel 39.1 b i förordning (EU) 2018/848 till den behöriga myndighet, den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan som utför offentlig kontroll:

- a) Vilken verksamhet enligt det certifikat som avses i artikel 35.1 i förordning (EU) 2018/848 som har lagts ut på underleverantörer.
- b) Adress till eller geolokalisering för de ekologiska produktionsenheterna, produktionsenheterna under omställning, de icke-ekologiska produktionsenheterna, området för insamling av vilda växter eller alger och andra lokaler och enheter som används i verksamheten.
- c) När det gäller jordbruksföretag uppdelade i olika produktionsenheter i enlighet med artikel 9.7 i förordning (EU) 2018/848, en beskrivning av samt adress till eller geolokalisering för de icke-ekologiska produktionsenheterna.
- d) Den planerade produktionsprognosen.

Dessa förklaringar och underrättelser ska uppdateras när så är lämpligt.

Artikel 4

Ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/1378

Genomförandeförordning (EU) 2021/1378 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 andra stycket ska led a ersättas med följande:

”a) utfärdas

- i) i enlighet med förlagan i bilaga I till den här förordningen,

- ii) i elektronisk form med användning av det elektroniska Traces-systemet (Trade Control and Expert System) som avses i artikel 2.36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 (*),

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 av den 30 september 2019 om fastställande av bestämmelser för ett datoriserat informationshanteringssystem för offentlig kontroll och dess systemkomponenter (Imsoc-förordningen) (EUT L 261, 14.10.2019, s. 37)."

2. I artikel 3 ska följande läggas till som tredje stycket:

"Artikel 1 andra stycket a ii ska tillämpas från och med den 1 januari 2023."

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Artikel 1 b ska tillämpas från och med den 1 januari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/2120

av den 25 november 2021

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i AKS–EU-ambassadörskommittén om ändring av beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 217 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽¹⁾ (*AVS–EU-partnerskapsavtalet*), undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 och trädde i kraft den 1 april 2003. I enlighet med beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén ⁽²⁾ (*beslutet om övergångsåtgärder*) ska det tillämpas till och med den 30 november 2021.
- (2) Enligt artikel 95.4 första stycket i AVS–EU-partnerskapsavtalet inleddes förhandlingar om ett nytt AVS–EU-partnerskapsavtal (*det nya avtalet*) i september 2018. Det nya avtalet kommer inte att vara klart att tillämpas den 30 november 2021, det datum då det nuvarande rättsliga ramverket löper ut. Det är därför nödvändigt att ändra beslutet om övergångsåtgärder för att ytterligare förlänga tillämpningen av bestämmelserna i AVS–EU-partnerskapsavtalet.
- (3) Enligt artikel 95.4 andra stycket i AVS–EU-partnerskapsavtalet ska AVS–EU-ministerrådet anta de övergångsåtgärder som kan krävas fram till dess att det nya avtalet träder i kraft.
- (4) I enlighet med artikel 15.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet delegerade AVS–EU-ministerrådet den 23 maj 2019 befogenheten att anta övergångsåtgärder till AVS–EU-ambassadörskommittén ⁽³⁾. Det är därför AKS–EU-ambassadörskommittén som ska ändra övergångsåtgärderna i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet.
- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i AKS–EU-ambassadörskommittén, eftersom den planerade akten kommer att vara bindande för unionen.
- (6) Bestämmelserna i AVS–EU-partnerskapsavtalet kommer att fortsätta tillämpas i syfte att upprätthålla kontinuiteten i förbindelserna mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och AKS-staterna, å andra sidan. Följaktligen är de ändrade övergångsåtgärderna inte avsedda att utgöra ändringar av AVS–EU-partnerskapsavtalet i enlighet med artikel 95.3 i det avtalet.

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3. AVS–EU-partnerskapsavtalet ändrades genom det avtal som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 (EUT L 209, 11.8.2005, s. 27) och genom det avtal som undertecknades i Ougadougou den 22 juni 2010 (EUT L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ Beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén av den 17 december 2019 om antagande av övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet (EUT L 1, 3.1.2020, s. 3).

⁽³⁾ Beslut nr 1/2019 i AVS–EU-ministerrådet av den 23 maj 2019 om delegering av befogenheter till AVS–EU-ambassadörskommittén vad gäller beslutet att anta övergångsåtgärder i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet (EUT L 146, 5.6.2019, s. 114).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i AKS–EU-ambassadörskommittén, i enlighet med artikel 95.4 i AVS–EU-partnerskapsavtalet, ska vara att ändra beslut nr 3/2019 av AVS–EU-ambassadörskommittén i syfte att förlänga tillämpningen av bestämmelserna i AVS–EU-partnerskapsavtalet till och med den 30 juni 2022, eller till och med ikraftträdandet av det nya avtalet eller den provisoriska tillämpningen av det nya avtalet mellan unionen och AKS-staterna, beroende på vilket som inträffar först.

Bestämmelserna i AVS–EU-partnerskapsavtalet ska tillämpas i enlighet med syftet med och målet för artikel 95.4.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 25 november 2021.

På rådets vägnar
Z. POČIVALŠEK
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2021/2121**av den 6 juli 2020****om registerhantering och arkiv**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 av den 1 februari 1983 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1, och

av följande skäl:

- (1) Den dokumentation som innehas av kommissionen utgör grunden för dess verksamhet och dagliga arbete. Den är en del av kommissionens tillgångar och fyller funktionen att underlätta informationsutbytet, tillhandahålla bevis på vidtagna åtgärder, uppfylla institutionens rättsliga skyldigheter och bevara dess minne. Den måste därför förvaltas i enlighet med ändamålsenliga regler som gäller för alla generaldirektorat och motsvarande avdelningar.
- (2) Kommissionen för register som upprättas, tas emot och förvaltas i samband med dess verksamhet. Alla registerposter, oavsett format och den tekniska miljö i vilken de samlas in, skapas eller genereras, registreras och underhålls i ett officiellt elektroniskt arkiv.
- (3) I bestämmelserna om registerhantering och arkiv fastställs principer för att säkerställa att registerposterna skapas, tas emot, bevaras korrekt eller tas bort, och kan studeras och förmedlas; att registerposterna och de metadata som åtföljer dem är äkta, tillförlitliga, riktiga och läsbara över tid; att varje registerpost identifieras och att metadata utvinns och tilldelas, så att registerposten kan arkiveras, blir sökbar och lätt kan spåras; och att strukturen på kommissionens register- och arkivhanteringssystem, dess elektroniska register och dess register för analoga medier utvecklas, underhålls och uppdateras.
- (4) Dessa principer är avsedda att täcka hela livscykeln för kommissionens dokumentation, oavsett medium, samt tillhandahållandet, utbytet, delningen, återanvändningen och spridningen av uppgifter, information och dokumentation, i enlighet med kommissionens policy, styrformer och praxis för data- och informationshantering.
- (5) Effektiv och korrekt registerhantering och arkivering bidrar till att uppfylla kommissionens skyldigheter i fråga om öppenhet, särskilt genom att underlätta allmänhetens tillgång till handlingar och genomföra principen om redovisningsskyldighet för offentliga åtgärder.
- (6) Bestämmelserna om registerhantering och arkiv bör anpassas till kommissionens skyldighet att ge tillgång till handlingar som den innehar i enlighet med de principer, föreskrifter och begränsningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁽²⁾.
- (7) Genom kommissionens beslut 2002/47/EG, EKSG, Euratom⁽³⁾ ändrades kommissionens arbetsordning för att omfatta bestämmelser om dokumenthantering, och genom kommissionens beslut 2004/563/EG, Euratom⁽⁴⁾ ändrades arbetsordningen för att omfatta bestämmelser om elektroniska och digitaliserade handlingar och upprätta elektronisk dokumenthantering och arkivering, och det fastställdes en gemensam uppsättning regler och förfaranden som ska tillämpas på alla avdelningar.

⁽¹⁾ EGT L 43, 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2002/47/EG, EKSG, Euratom av den 23 januari 2002 om ändring av dess arbetsordning (EGT L 21, 24.1.2002, s. 23).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2004/563/EG, Euratom av den 7 juli 2004 om ändring av dess arbetsordning (EUT L 251, 27.7.2004, s. 9).

- (8) Det är nödvändigt att uppdatera de regler som fastställer villkoren för att elektroniska, digitaliserade och elektroniskt överförda handlingar ska vara giltiga och lagrade för kommissionens syften.
- (9) Policyn för registerhantering och arkivering bör ta hänsyn till kommissionens program för digital omställning ⁽⁵⁾. Därför bör principen om att registerposter endast bör skapas i elektroniskt format betonas starkt, även om undantag från denna princip ändå bör vara möjliga.
- (10) Unionens institutioner, organ och byråer uppmanas att erkänna elektronisk identifiering och betrodda tjänster som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 ⁽⁶⁾ för administrativt samarbete, särskilt genom att utnyttja befintlig god praxis och resultaten av pågående projekt på de områden som omfattas av denna förordning.
- (11) Kommissionens regler och förfaranden för registerhantering och arkiv bör uppdateras regelbundet med beaktande av utvecklingen inom och resultaten av vetenskaplig forskning, inbegripet framväxten av relevanta standarder och utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknik.
- (12) I system för registerhantering utförs inte bara registrering av registerposterna, utan dessa samlas in i en vidare bemärkelse för att man på ett tydligt och tillförlitligt sätt ska kunna identifiera dem, säkerställa deras spårbarhet och göra dem tillgängliga för andra användare genom arkivering eller andra sätt att sammanställa dokumentationen under hela dess livscykel.
- (13) Informationssystem, nätverk och andra system varmed information överförs till kommissionens register bör skyddas genom lämpliga säkerhetsåtgärder i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser för skydd av information.
- (14) Uppgifter och information bör finnas tillgängliga och delas så brett som möjligt inom kommissionen för att stödja samarbetet bland personalen, underlätta inhämtning och återanvändning av uppgifter och information, främja synergieffekter mellan kommissionens resurser och förbättra effektiviteten.
- (15) Alla unionsinstitutioner skapar och underhåller sina historiska arkiv och gör dem tillgängliga för allmänheten i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 354/83. Alla institutioner antar dessutom interna tillämpningsregler för den förordningen.
- (16) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ ska kommissionen informera de registrerade om behandlingen av deras personuppgifter och respektera deras rättigheter som registrerade. Kommissionen bör dock göra en avvägning mellan dessa rättigheter och målen för arkivering i allmänhetens intresse i enlighet med dataskyddslagstiftningen.
- (17) I artiklarna 16.5 och 19.3 i förordning (EU) 2018/1725 föreskrivs undantag från de registrerades rätt till information och rätt till radering när det gäller behandling av uppgifter för arkivändamål i allmänhetens intresse. Dessa rättigheter bör i princip inte tillämpas i det specifika sammanhang som kommissionens historiska arkiv utgör, med beaktande av storleken på institutionen och volymen av dess dokumentation samt beskaffenheten av arkivering i allmänhetens intresse. Radering av personuppgifter som ingår i sådan dokumentation skulle i synnerhet undergräva kommissionens arkivs giltighet, riktighet och äkthet och skulle därför allvarligt hindra uppnåendet av målen för arkivering i allmänhetens intresse.

⁽⁵⁾ Communication to the Commission C(2018) 7118 on the European Commission Digital Strategy. Se även kommissionens meddelande C (2016) 6626, där den allmänna inriktningen anges för kommissionens interna policy för data-, informations- och kunskapshantering.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (18) När kommissionens akter och registerposter har valts ut för permanent bevarande och har överförts till dess historiska arkiv kan tillhandahållandet av information om behandlingen vara omöjligt eller kräva oproportionerliga ansträngningar. De registrerade bör informeras om att registerposter som innehåller deras personuppgifter kan komma att överföras till kommissionens historiska arkiv vid utgången av den arkiveringstid som fastställts för dessa registerposter som en del av den information som avses i artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725. Denna information lämnas i samband med den behandling för vilken personuppgifterna ursprungligen samlades in.
- (19) Artikel 25.4 i förordning (EU) 2018/1725 ger kommissionen möjlighet att föreskriva undantag från de rättigheter som avses i artiklarna 17, 18, 20, 21, 22 och 23 i den förordningen, i den utsträckning som sådana rättigheter sannolikt kommer att göra det omöjligt eller mycket svårare att uppnå arkivändamål av allmänt intresse, och sådana undantag krävs för att uppnå dessa ändamål. Om det inte föreskrivs undantag i en rättsakt som antagits på grundval av fördragen, måste interna regler antas enligt vilka kommissionen har rätt att göra undantag från dessa rättigheter.
- (20) I det fall en registrerad begär tillgång till personuppgifter utan att lämna specifik information om den behandling som begäran avser skulle beviljandet av begäran kunna innebära en oproportionerlig administrativ börda eller i praktiken vara omöjligt, med tanke på kommissionens historiska arkivs omfattning och utformning.
- (21) Rättelse av personuppgifter skulle undergräva kommissionens arkivs riktighet och äkthet och motverka syftet med arkivering i allmänhetens intresse. Detta påverkar inte möjligheten att kommissionen, i vederbörligen motiverade fall, kan besluta att bifoga en kompletterande förklaring eller en anteckning till en registerpost som innehåller felaktiga personuppgifter.
- (22) Personuppgifter utgör en integrerad och oundgänglig del av de registerposter som valts ut för permanent bevarande. Att bevilja rätten att göra invändning mot behandling av personuppgifter som ingår i sådana registerposter skulle därför göra det omöjligt att uppnå syftet med arkivering i allmänhetens intresse.
- (23) Kommissionen bör föreskriva undantag med förbehåll för de villkor och skyddsåtgärder som avses i artikel 13 i förordning (EU) 2018/1725.
- (24) Med tillämpning av principen om redovisningsskyldighet bör kommissionen vara skyldig att dokumentera de undantag den tillämpar.
- (25) För att garantera maximalt skydd för de registrerades rättigheter och friheter och i enlighet med bestämmelserna i artikel 44.1 i förordning (EU) 2018/1725, bör kommissionens dataskyddsombud informeras så snart som möjligt om tillämpningen av undantag inom ramen för detta beslut.
- (26) Efter att ha hörts om dessa regler avgav Europeiska datatillsynsmannen den 3 mars 2020 ett yttrande med sina rekommendationer.
- (27) All personal bör hållas ansvarig för skapandet av registerposter och korrekt registerhantering i fråga om den politik och de processer och förfaranden som de ansvarar för.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I detta beslut fastställs regler för

- a) förvaltningen av kommissionens register och arkiv, och

- b) bevarandet och öppnandet för allmänheten av kommissionens arkiv och deponering av kommissionens historiska arkiv i Europeiska unionens historiska arkiv vid Europeiska universitetsinstitutet i Florens.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta beslut är tillämpligt på dokumentation och arkiv som innehas av kommissionen, oavsett utformning, medium, ålder och plats.

Det får genom särskilt avtal tillämpas på dokumentation som innehas av andra enheter som ansvarar för tillämpningen av viss unionspolitik eller på dokumentation som via datanät utbyts mellan förvaltningar och kommissionen.

Artikel 3

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *registerpost*: information som tas emot och skapas i form av en handling ⁽⁸⁾, en samling uppgifter eller information i någon annan form i digitalt eller analogt format som samlas in i ett officiellt arkiv och förvaltas och underhålls som bevis och som en tillgång ⁽⁹⁾.
2. *metadata*: all information som beskriver registerposternas kontext, innehåll och struktur samt deras hantering över tid, bland annat i syfte att hämta, tillgängliggöra och återanvända dem.
3. *digitalisering*: processen för att omvandla dokumentation en registerpost på papper eller något annat traditionellt medium till ett elektroniskt format.
4. *officiellt arkiv*: ett system som erkänts och godkänts av generalsekretariatet, i vilket dokumentation som innehas av kommissionen samlas in, organiseras och kategoriseras för att underlätta inhämtning, distribution, användning, bortskaffande eller bevarande.
5. *insamling*: införande av en handling i ett officiellt elektroniskt arkiv genom att kombinera en unik identifikationskod och metadata ⁽¹⁰⁾.
6. *unik identifikationskod*: en sekvens av siffror eller bokstäver, eller båda, som otvetydigt tilldelats en registerpost av en maskin eller person och som identifierar denna registerpost som unik och skild från alla andra registerposter.
7. *registrering*: införande av en registerpost i ett register, fastställande av att den är fullständig och har upprättats korrekt ur administrativ och/eller rättslig synvinkel samt intygande av att den har skickats av en upphovsperson till en adressat ett visst datum, som inkommande eller utgående post, eller har införlivats i ett av kommissionens officiella arkiv.
8. *akt*: en sammanställning av registerposter som organiseras i linje med kommissionens verksamhet, av bevis-, motiverings- eller informationsskäl och för att garantera ett effektivt arbete. De registerposter som ingår i akten organiseras på ett sådant sätt att de bildar en sammanhängande och relevant enhet när det gäller den verksamhet som bedrivs av kommissionen eller dess avdelningar.
9. *arkiveringsplan*: ett dokument med en hierarkisk och logisk struktur, i form av en trädstruktur med ett antal inbördes sammankopplade rubriker, som gör det möjligt att på ett rationellt sätt organisera akter (eller andra sammanställningar av registerposter) och koppla dem till det sammanhang där de upprättades, på grundval av funktioner, åtgärder och arbetsmetoder.
10. *äkthet*: det faktum att en registerpost kan bevisas vara vad den påstås vara, att den har skapats eller skickats av den person som påstås ha skapat eller skickat den, vid den tidpunkt då den påstås ha skapats eller skickats ⁽¹¹⁾.

⁽⁸⁾ "Handling" ska förstås i den mening som avses i artikel 3 a i förordning (EG) nr 1049/2001.

⁽⁹⁾ ISO 15489-1:2016, punkt 3.14.

⁽¹⁰⁾ ISO 15489-1:2016, punkt 9.3.

⁽¹¹⁾ ISO 15489-1:2016, punkt 5.2.2.1.

11. *tillförlitlighet*: det faktum att innehållet i en registerpost ger en fullständig och korrekt bild av de transaktioner, den verksamhet eller de faktauppgifter som det bestyrker och att registerposten är ett pålitligt underlag för efterföljande transaktioner eller åtgärder ⁽¹²⁾.
12. *riktighet*: det faktum att en registerpost är fullständig och oförändrad ⁽¹³⁾.
13. *giltighet*: det faktum att en handling har alla inneboende och yttre egenskaper som krävs med hänsyn till dess framställningssammanhang och som är nödvändiga för att godtas som ett yttrande från upphovspersonen med alla dess rättsliga konsekvenser.
14. *tillåtlighet*: det faktum att en handling har alla inneboende och yttre egenskaper som krävs med hänsyn till dess mottagningsammanhang och som är nödvändiga för att godtas som ett yttrande från upphovspersonen med alla dess rättsliga konsekvenser.
15. *bevarande*: alla tekniska förfaranden som gör det möjligt att bevara registerposter över tid, säkerställa att de är riktiga och äkta och garantera tillgång till deras innehåll.

KAPITEL II

DOKUMENTHANTERING

Artikel 4

Tillkomst

1. Upphovspersonen till nyskapad information ska analysera den för att fastställa vilket elektroniskt system som ska användas för att hantera den, om den ska samlas in och i vilket officiellt arkivsystem den ska bevaras.
2. Registerposter ska skapas i enlighet med de formella krav som fastställts för den relevanta typen av registerposter.
3. Kommissionens registerposter ska skapas som elektroniska registerposter och förvaras i dess officiella elektroniska register.

I följande situationer kan dock registerposter skapas på ett annat medium eller lagras på ett annat sätt:

- a) När så krävs enligt en unionsbestämmelse eller nationell rätt.
- b) När pappersformat krävs av protokollära skäl.
- c) När digitaliseringen av handlingen hindras av praktiska skäl.
- d) När bevarandet av den ursprungliga analoga handlingen har ett mervärde på grund av dess form, det material som den består av eller historiska skäl.

Artikel 5

Digitalisering

1. Information i analoga medier som skapas eller tas emot av kommissionen ska systematiskt digitaliseras. De resulterande elektroniska versionerna ska, när de samlas in i ett officiellt elektroniskt arkiv, ersätta motsvarande analoga originalhandlingar, såvida inte en handskrivna underskrift krävs enligt en bestämmelse i unionslagstiftningen eller lagstiftningen i den berörda medlemsstaten eller det berörda tredjelandet.
2. Genomförandebestämmelser som antas i enlighet med artikel 22 ska innehålla förfarandemässiga och tekniska detaljer för digitalisering, tillämpliga undantag och borttagning av analoga inspelningar efter det att de har digitaliserats.

⁽¹²⁾ ISO 15489-1:2016, punkt 5.2.2.2.

⁽¹³⁾ ISO 15489-1:2016, punkt 5.2.2.3.

*Artikel 6***Insamling**

1. Alla generaldirektorat eller motsvarande avdelningar ska regelbundet se över de typer av uppgifter som skapas eller tas emot inom ramen för deras verksamhet för att fastställa vilka av dessa som ska samlas in i ett officiellt elektroniskt arkiv och, med beaktande av det sammanhang där uppgifterna har tagits fram, organisera hanteringen av dem under hela deras livscykel.
2. De insamlade registerposterna får inte ändras. De kan tas bort eller ersättas av senare versioner fram till dess att den akt de tillhör har avslutats.

*Artikel 7***Registrering**

1. Handlingar ska registreras om de innehåller viktiga uppgifter som inte är kortlivade eller om de kan kräva åtgärder eller uppföljning av kommissionen eller någon av dess avdelningar.
2. Register ska upprättas för att generera unika identitetsbeteckningar för varje registerpost.

Alla register ska vara anslutna till ett eller fler elektroniska arkiv. Undantag får göras av säkerhetsskäl.

*Artikel 8***Arkiveringsplan**

I kommissionens arkiveringsplan ska ett gemensamt system för att klassificera akter användas för alla kommissionens avdelningar. Detta klassificeringssystem ska ingå i kommissionens verksamhetsbaserade förvaltning.

*Artikel 9***Digitala förfaranden och datorsystem**

Alla generaldirektorat och motsvarande avdelningar ska bevara och förvalta sin dokumentation med hjälp av digitala förfaranden, datorsystem och strukturer med gränssnitt för att säkerställa lagring av, tillgång till och hämtning av registerposter, om inte annat föreskrivs i en bestämmelse från kommissionen.

*Artikel 10***Rättsverkan av elektroniska underskrifter, stämplor, tidsstämplor och tjänster för rekommenderad leverans**

1. En kvalificerad elektronisk underskrift ⁽¹⁴⁾ ska ha likvärdig rättslig verkan som en handskrivna underskrift.
2. Det ska presumeras att de uppgifter som den kvalificerade elektroniska stämpeln ⁽¹⁵⁾ är kopplad till är riktiga och har korrekt ursprung.
3. Det ska presumeras att det datum och den tid som den kvalificerade elektroniska tidsstämplingen ⁽¹⁶⁾ anger är korrekta och att de uppgifter som datumet och tiden är kopplade till är riktiga.

⁽¹⁴⁾ "Elektronisk underskrift" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.10–3.12 i förordning (EU) nr 910/2014.

⁽¹⁵⁾ "Elektronisk stämpel" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.25–3.27 i förordning (EU) nr 910/2014.

⁽¹⁶⁾ "Elektronisk tidsstämpling" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.33 och 3.34 i förordning (EU) nr 910/2014.

4. Det ska presumeras att uppgifter som sänds och tas emot genom en kvalificerad elektronisk tjänst för rekommenderad leverans ⁽¹⁷⁾ äger riktighet, att de har sänts av den identifierade avsändaren, att de har tagits emot av den identifierade adressaten och att det datum och den tidpunkt för avsändandet och mottagandet som anges av den kvalificerade elektroniska tjänsten för rekommenderad leverans är korrekta.

Artikel 11

Handlingars och förfarandens giltighet

1. En handling som skapats eller mottagits av kommissionen ska anses uppfylla giltighets- eller tillåtlighetskriterierna om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den person från vilken handlingen härrör är identifierad.
- b) Det sammanhang i vilket handlingen upprättades är tillförlitligt och handlingen uppfyller de villkor som garanterar dess riktighet.
- c) Handlingen uppfyller de formella krav som anges i tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.
- d) I fråga om en elektronisk handling har handlingen skapats på ett sätt som garanterar att dess innehåll och tillhörande metadata är riktiga, tillförlitliga och användbara.

2. En elektronisk version som har skapats genom att en handling som skapats eller mottagits av kommissionen har digitaliserats ska anses uppfylla giltighets- eller tillåtlighetskriterierna om följande villkor är uppfyllda:

- a) Ingen underskrift krävs enligt någon bestämmelse i unionslagstiftningen eller lagstiftningen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- b) Formatet garanterar att handlingen är riktig, tillförlitlig, hållbar, läsbar över tid och att den information som den innehåller är lättillgänglig.

Om en undertecknad analog handling inte krävs får en sådan elektronisk version användas för allt informationsutbyte och för alla interna förfaranden inom kommissionen.

3. Om en bestämmelse i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning kräver ett undertecknat original av en handling, ska en handling som upprättats eller mottagits av kommissionen uppfylla detta krav om handlingen innehåller något av följande:

- a) En eller flera handskrivna eller kvalificerade elektroniska signaturer.
- b) En eller flera elektroniska signaturer, som inte är kvalificerade, som ger tillräckliga garantier för att undertecknarens identitet har styrkts och att dennes vilja uttrycks i det undertecknade dokumentet.

4. Om det enligt ett av kommissionens interna förfaranden krävs en underskrift av en person i ansvarig ställning eller tillstånd från en person för ett eller flera steg av förfarandet i fråga, kan detta förfarande hanteras genom datorsystem under förutsättning att varje persons identitet kan styrkas på ett säkert och otvetydigt sätt och att systemet i fråga garanterar att innehållet inte ändras under de olika stegen i förfarandet.

5. Om ett förfarande inbegriper kommissionen och andra enheter och kräver en underskrift av en person i ansvarig ställning eller tillstånd från en person för ett eller flera steg av förfarandet i fråga, kan detta förfarande hanteras genom datorsystem som uppfyller villkor och tekniska garantier som fastställts genom ömsesidig överenskommelse.

⁽¹⁷⁾ "Elektronisk tjänst för rekommenderad leverans" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.36 och 3.37 i förordning (EU) nr 910/2014.

*Artikel 12***Tillhandahållande av uppgifter och information inom kommissionen**

1. Uppgifter och information ska göras tillgängliga och delas så brett som möjligt inom kommissionen, såvida inte rättsliga skyldigheter kräver att tillgången begränsas.
2. För att underlätta informationsutbytet ska generaldirektoraten och motsvarande avdelningar se till att deras akter är så allmänt tillgängliga som möjligt med avseende på innehållets känslighet.

*Artikel 13***Informationssäkerhet och skydd av personuppgifter**

Dokumentationen ska förvaltas i enlighet med kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av uppgifter. I detta syfte ska registerposter, akter, informationssystem och arkiv, inbegripet näten och överföringssätten, skyddas genom lämpliga säkerhetsåtgärder för hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, känsliga uppgifter som inte är icke-säkerhetsskyddsklassificerade och personuppgifter ⁽¹⁸⁾.

Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska behandlas enligt gällande säkerhetsbestämmelser.

KAPITEL III

BEVARANDE OCH HISTORISKA ARKIV*Artikel 14***Lagring och bevarande**

1. Lagring och bevarande ska ske på följande villkor:
  - a) Registerposterna ska lagras i den form i vilken de skapades, sändes eller mottogs eller i en form som bevarar äktheten, tillförlitligheten och riktigheten hos innehållet och tillhörande metadata.
  - b) Innehållet i registerposterna och tillhörande metadata ska vara läsbara under hela lagringsperioden för alla personer som är behöriga att få tillgång till dem.
  - c) Om registerposter skickas eller tas emot elektroniskt ska åtminstone de uppgifter som krävs för att fastställa registerposternas ursprung eller destination samt datum och tidpunkt för insamlingen eller registreringen ingå i de metadata som ska lagras.
  - d) Vad gäller elektroniska förfaranden som hanteras genom it-system ska de uppgifter som avser de formella stegen i förfarandena bevaras på ett sådant sätt att dessa steg samt upphovspersonerna och de som deltar i förfarandet kan identifieras.
2. Generalsekreteraren ska säkerställa genomförandet av en strategi för digitalt bevarande för att säkerställa långsiktig tillgång till elektroniska register på grundval av de bevarandeförteckningar som avses i artikel 15.1. Strategin ska utarbetas i samarbete med kommissionens historiska arkiv och ska säkerställa att förfaranden, verktyg och resurser finns på plats för att säkerställa registerposternas äkthet, tillförlitlighet och riktighet samt deras tillgänglighet.

*Artikel 15***Arkiveringstid, överföring och borttagning**

1. Arkiveringstiden för de olika kategorierna av akter och, i vissa fall, registerposter, ska fastställas för hela kommissionen genom rättsliga instrument, såsom den gemensamma bevarandeförteckningen eller en eller flera särskilda bevarandeförteckningar som upprättats på grundval av det organisatoriska sammanhanget, den befintliga lagstiftningen och kommissionens rättsliga skyldigheter.

⁽¹⁸⁾ "Personuppgifter" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) 2018/1725.

2. Generaldirektoraten och motsvarande avdelningar ska regelbundet göra en bedömning av de registerposter och akter som de förvaltar för att bedöma om de ska överföras till kommissionens historiska arkiv enligt artikel 16 eller tas bort.

En uppsättning metadata om registerposter och akter ska dock bevaras i det ursprungliga elektroniska arkivet som bevis på sådana registerposter och akter och överföring eller borttagning av dem.

3. Säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter med sekretessgraden CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller högre får inte överföras till kommissionens historiska arkiv.

Artikel 16

Kommissionens historiska arkiv

Kommissionens historiska arkiv ska ha följande uppgifter:

- a) Garantera att de registerposter, akter och arkiv som kommissionen har överfört dit är äkta, riktiga, fullständiga och tillgängliga.
- b) Säkerställa att de metadata för register och filer som tillhandahålls av de överförande avdelningarna skyddas materiellt och är riktiga.
- c) På begäran göra registerposter och akter tillgängliga för generaldirektoraten eller motsvarande avdelningar.
- d) Vid behov och i samarbete med det ursprungliga generaldirektoratet eller motsvarande avdelning eller dess efterträdare göra en andra genomgång av alla överförda registerposter, akter och arkiv.
- e) Inleda förfarandet för att besluta att säkerhetsklassificerade handlingar inte längre ska vara säkerhetsklassificerade som avses i artiklarna 3 och 5 i förordning (EG, Euratom) nr 354/83.
- f) Ge allmänheten tillgång till kommissionens historiska arkiv när 30 år har gått, med undantag för register som omfattas av undantag avseende enskilda personers privatliv och integritet eller fysiska eller juridiska personers affärsintressen, inbegripet immateriella rättigheter.
- g) Deponera kommissionens historiska arkiv som har öppnats för allmänheten hos Europeiska unionens historiska arkiv vid Europeiska universitetsinstitutet.

Artikel 17

Behandling av personuppgifter i kommissionens historiska arkiv

1. Följande undantag från de registrerades rättigheter ska tillämpas i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EU) 2018/1725, vid behov för att uppfylla arkivändamål i allmänhetens intresse och för att bevara riktigheten i kommissionens historiska arkiv. Detta gäller i synnerhet följande:

- a) Rätten till tillgång ⁽¹⁹⁾, i den utsträckning som den registrerades begäran inte gör det möjligt att identifiera specifika registerposter utan oproportionerliga administrativa ansträngningar. Vid bedömningen av vilka åtgärder som ska vidtas på den registrerades begäran och den administrativa ansträngning som krävs ska särskild hänsyn tas till den information som den registrerade lämnat och arten, omfattningen och storleken på de register som eventuellt berörs.
- b) Rätten till rättelse ⁽²⁰⁾, i den utsträckning som rättelsen gör det omöjligt att bevara riktigheten och äktheten hos de registerposter som valts ut för permanent förvaring i kommissionens historiska arkiv, utan att detta påverkar möjligheten till en kompletterande förklaring eller anteckning till den berörda registerposten, såvida detta inte visar sig vara omöjligt eller innebära en oproportionerligt stor ansträngning.

⁽¹⁹⁾ Artikel 17 i förordning (EU) 2018/1725.

⁽²⁰⁾ Artikel 18 i förordning (EU) 2018/1725.

- c) Anmälningsskyldighet avseende rättelse eller radering av personuppgifter ⁽²¹⁾ i den utsträckning som detta visar sig vara omöjligt eller innebär en oproportionerligt stor ansträngning.
- d) Rätten att göra invändning mot behandlingen ⁽²²⁾, i den utsträckning som personuppgifterna finns i registerposter som valts ut för permanent bevarande i kommissionens historiska arkiv och är en integrerad och oundgänglig del av dessa registerposter.

2. Kommissionen ska genomföra lämpliga skyddsåtgärder för att säkerställa efterlevnad av artikel 13 i förordning (EU) 2018/1725. Sådana skyddsåtgärder ska omfatta tekniska och organisatoriska åtgärder, särskilt för att säkerställa respekten för principen om uppgiftsminimering. Skyddsåtgärder ska omfatta följande:

- a) De akter som ska överföras till kommissionens historiska arkiv ska väljas ut efter en bedömning från fall till fall i enlighet med kommissionens bevarandeförteckningar. Alla övriga akter, inbegripet strukturerade akter som innehåller personuppgifter, såsom personalakter och patientjournaler, ska tas bort vid slutet av den administrativa arkiveringstiden.
- b) Bevarandeförteckningarna ska innehålla bestämmelser om administrativt borttagande av vissa typer av registerposter före utgången av den administrativa arkiveringstiden. Följaktligen får dessa typer av registerposter inte behandlas för arkivändamål av allmänt intresse.
- c) Före behandling för arkivändamål av allmänt intresse ska generaldirektoratet eller motsvarande avdelning rapportera om eventuell förekomst av handlingar som omfattas av artikel 2.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 i de akter som ska överföras till kommissionens historiska arkiv.
- d) Innan någon av kommissionens akter öppnas för allmänheten ska kommissionens historiska arkiv granska den för att kontrollera om den innehåller handlingar som omfattas av undantagen i artikel 2.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83, inbegripet på grundval av den rapportering som avses i led c, i syfte att skydda personuppgifter.

3. Kommissionen ska dokumentera skälen till de undantag som tillämpas i enlighet med detta beslut. Registerposter och, i tillämpliga fall, handlingar som rör den faktiska eller rättsliga bakgrunden ska registreras. De ska på begäran ställas till Europeiska datatillsynsmannens förfogande.

4. Kommissionens dataskyddombud ska så snart som möjligt underrättas om tillämpningen av undantag från de registrerades rättigheter i enlighet med detta beslut. På begäran ska dataskyddombudet ges tillgång till de berörda registerposterna och alla handlingar som innehåller bakomliggande faktiska och rättsliga omständigheter.

Artikel 18

Deponering av kommissionens historiska arkiv vid Europeiska universitetsinstitutet

1. Kommissionens historiska arkiv ska när så är möjligt ge Europeiska universitetsinstitutet tillgång till digitaliserade kopior av handlingar som förvaltas i analogt format.
2. Europeiska universitetsinstitutet ska vara den huvudsakliga åtkomstpunkten till de delar av kommissionens historiska arkiv som är öppna för allmänheten.
3. Kommissionens historiska arkiv ska översända beskrivningar av de deponerade arkiven till Europeiska universitetsinstitutet. I enlighet med internationella standarder och för att underlätta utbytet av metadata kommer kommissionen att främja interoperabilitet mellan sina arkivsystem och Europeiska universitetsinstitutets system.

⁽²¹⁾ Artikel 21 i förordning (EU) 2018/1725.

⁽²²⁾ Artikel 23 i förordning (EU) 2018/1725.

4. Europeiska universitetsinstitutet fungerar som personuppgiftsbiträde ⁽²³⁾ i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) 2018/1725, på instruktion från kommissionen, som fungerar som personuppgiftsansvarig ⁽²⁴⁾ för de personuppgifter som ingår i dess historiska arkiv, vilka deponerats vid Europeiska universitetsinstitutet. Kommissionens historiska arkiv tillhandahåller, på kommissionens vägnar, nödvändiga instruktioner för behandling av de personuppgifter som ingår i de arkiv som kommissionen har deponerat vid Europeiska universitetsinstitutet och övervakar institutets arbete.
5. Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter får inte deponeras vid Europeiska universitetsinstitutet.

KAPITEL IV

STYRNING OCH GENOMFÖRANDE

Artikel 19

Styrning på kommissionsnivå

1. Alla generaldirektörer eller tjänstegrenschefer ska införa den organisatoriska, administrativa och materiella struktur samt avdela den personal som behövs för att detta beslut och dess tillämpningsföreskrifter ska kunna genomföras på avdelningarna.
2. Generalsekretariatet ska ansvara för att detta beslut och dess tillämpningsföreskrifter tillämpas.
3. Generaldirektoratet för informationsteknik ska ansvara för att tillhandahålla den tekniska infrastruktur som krävs för att genomföra detta beslut.

Artikel 20

Nätverk av dokumenthanteringsansvariga

1. Alla generaldirektörer eller tjänstegrenschefer ska utse en dokumenthanteringsansvarig som ska upprätthålla ett modernt och effektivt system för registerhantering inom sin avdelning och säkerställa samordning inom sin avdelning med generalsekretariatet och kommissionens övriga avdelningar.
2. Nätverket av dokumenthanteringsansvariga, som leds av generalsekretariatet, ska ha följande uppgifter:
  - a) Säkerställa att detta beslut tillämpas korrekt och enhetligt inom generaldirektoraten och motsvarande avdelningar.
  - b) Hantera eventuella problem som kan uppstå när bestämmelserna tillämpas.
  - c) Förmedla information om generaldirektoratens och de därmed likställda avdelningarnas behov i fråga om utbildning och stödåtgärder.

Artikel 21

Information, utbildning och stöd

Generalsekretariatet ska i nära samarbete med generaldirektoratet för informationsteknik, generaldirektoratet för personal och säkerhet och kommissionens historiska arkiv vidta de informations-, utbildnings- och stödåtgärder som krävs för att säkerställa tillämpningen av detta beslut inom generaldirektoraten och motsvarande avdelningar.

⁽²³⁾ "Personuppgiftsbiträde" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.12 i förordning (EU) 2018/1725.

⁽²⁴⁾ "Personuppgiftsansvarig" ska förstås i den mening som avses i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725.

*Artikel 22***Genomförandebestämmelser**

Generalsekreteraren ska utarbeta genomförandebestämmelserna i samarbete med generaldirektoraten och motsvarande avdelningar och se till att de genomförs.

De ska uppdateras regelbundet med särskild hänsyn till

- a) utvecklingen när det gäller registerhantering och arkivförvaltning samt resultat av vetenskaplig forskning, inbegripet framväxten av relevanta standarder,
- b) utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknik,
- c) tillämpliga regler om bevisvärdet av elektroniska registerposter,
- d) kommissionens skyldigheter när det gäller öppenhet, allmänhetens tillgång till handlingar och öppnandet för allmänheten av arkiv,
- e) eventuella nya skyldigheter som kommissionen kan vara bunden av, och
- f) harmonisering av utformningen av registerposter som upprättas av kommissionen och dess avdelningar.

*Artikel 23***Slutbestämmelse**

Beslut 2002/47/EG, EKSG, Euratom och beslut 2004/563/EG, Euratom har inte längre någon verkan.

Utfärdat i Bryssel den 6 juli 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för granskning, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009

(Europeiska unionens officiella tidning L 209 av den 14 juni 2021)

1. Titeln i innehållsförteckningen och på sidan 1

I stället för: "Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för granskning, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009"

ska det stå: "Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 av den 9 juni 2021 om inrättande av instrumentet för granskning, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen – om ändring och upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 466/2014/EU och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009".

2. Sidan 32, artikel 25.2 c

I stället för: "c) exceptionella stödåtgärder som avses i artikel 23.4 för vilka unionens finansiering inte överstiger 20 000 000 EUR,"

ska det stå: "c) exceptionella stödåtgärder som avses i artikel 23.6 för vilka unionens finansiering inte överstiger 20 000 000 EUR,".

3. Sidan 46, artikel 38.8 första meningen

I stället för: "8. Kommissionen ska till den strategiska styrelsen för EFHU+, de regionala operativa styrelserna, Europaparlamentet och rådet överlämna en årsrapport om finansieringsinstrument, budgetgarantier, inbegripet de som genomförs av EIB, och ekonomiskt stöd i enlighet med artiklarna 41.4, 41.5, 241 och 250 i budgetförordningen."

ska det stå: "8. Kommissionen ska till den strategiska styrelsen för EFHU+, de regionala operativa styrelserna, Europaparlamentet och rådet överlämna en årsrapport om finansieringsinstrument, budgetgarantier, inbegripet de som genomförs av EIB, och ekonomiskt stöd i enlighet med artikel 41.4 och 41.5 i denna förordning samt artiklarna 241 och 250 i budgetförordningen."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV